

Β ΤΕΥΧΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1943

ΤΙΜΗ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ 5 ΓΡΟΣΙΑ

» ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ 15 ΜΙΛΛΙΕΜ

» ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ 20 ΜΙΛΛΙΕΜ

» ΕΝ ΚΥΠΡΩ 3 ΓΡΟΣΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΑΚΗΒΑΡ ΕΙΣ ΗΑΒ

G.W.P. 31

Αγγλία *Ρωσία* *Αμερικανική*

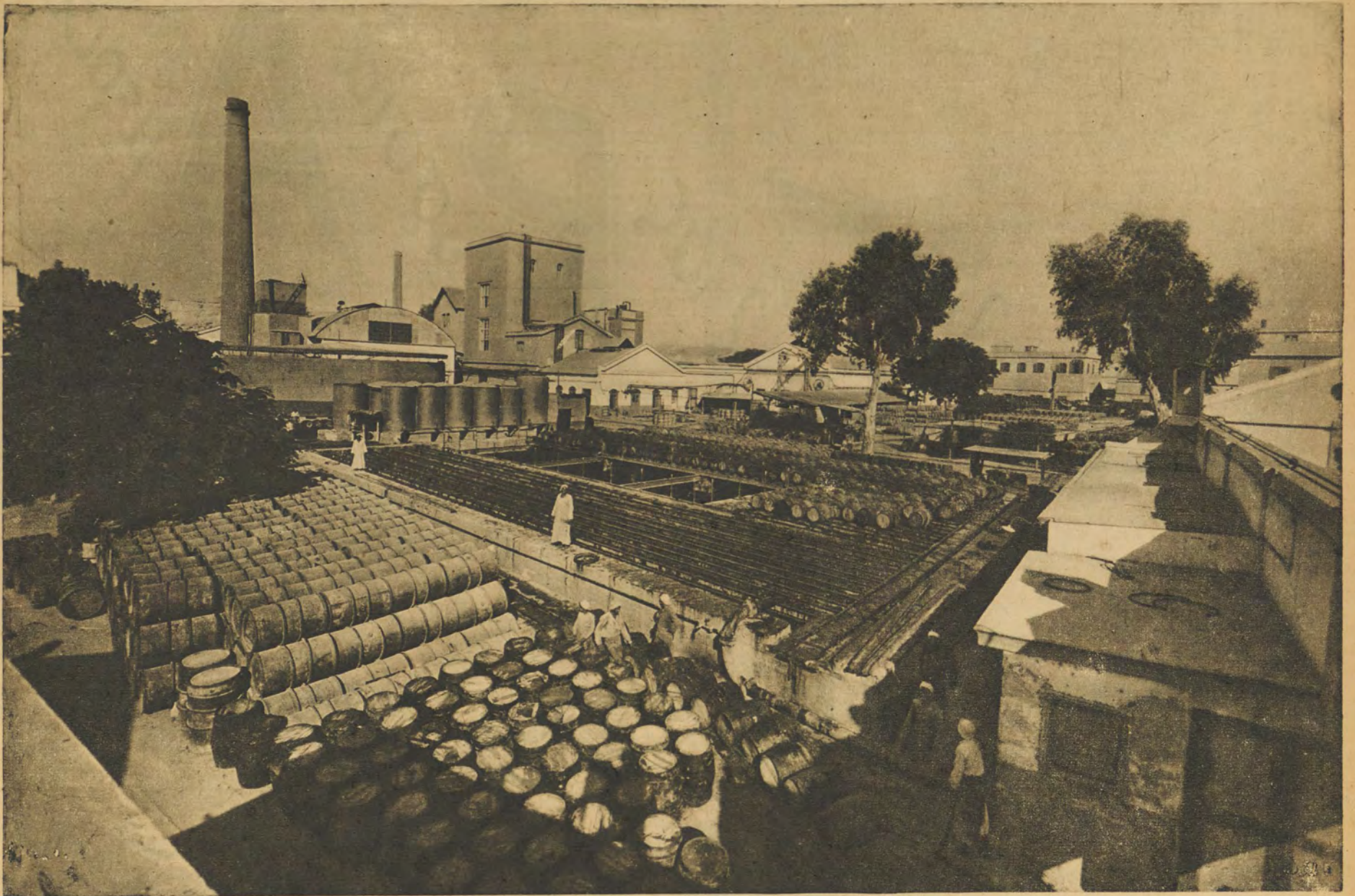

« ...ΚΑΙ ΣΑΝ ΠΡΩΤ' ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΗ... »

Υπό τας πτυχάς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Σημαίας, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος ἐπιθεωρεῖ τὰ παρελαύνοντα Ἑλληνικά στρατεύματα, κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου, Κάπου εἰς Μ. Ἀνατολήν.

Π. ΚΟΤΣΙΚΑΣ & Σ^{ΙΑ}

ΔΙ'Υ'ΛΙΣΤΑΙ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΤΟΥΡΑ

ἐπί τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ Χελουάν

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΪΡΟΥ

Τηλέφ. 59581

26, ὁδὸς Σολιμάν Πασᾶ, 26 — Κάϊρον

Τηλέφ. 59581

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΑ
ΑΜΥΛΙΚΟΝ ΕΛΑΙΟΝ
ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΝ ΟΞΥ
ΟΞΟΣ

ΠΟΤΑΣΣΙΚΑ ΑΛΑΤΑ
ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
ΖΑΧΑΡΑΧΥΡΟΝ
ΜΕΛΑΣΣΑ

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : <COZZIKA> Cairo

Ε. Μ. Καΐρου ἀρ. 18385

Α Ε Ρ Α

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ : Ρ. Τ. ΗΛΑΝΤ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Διά Αίγυπτον και Σουδάν . . . . . Γ.Δ. 20 εξάμηνος
Διά Παλαιστίνην, Τουρκίαν και άλλα Κράτη » 30 »

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ :

Διά Συνδρομάς και Σύνταξιν . . . . . P.O.B, 1159, Cairo
Διαφημήσεις : . . . . . P.O.B. 1860, Cairo

Αί συνεντεύξεις του «ΑΕΡΑ»

Όμιλεϊ ό αντιπρόεδρος κ. Γ. Ρουσσος

«Αυτή την στιγμή δίδεται ή μάχη της Ελλάδος»

Μέσα εις τό ιδιωτικό του γραφείον, εις την Αλεξάνδρειαν, μάς εδέχθη ό νέος Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κυβερνήσεως κ. Γ. Ρουσσος. Ωραίοι καλλιτεχνικοί πίνακες και αναμνηστικά πολιτικά φωτογραφία δίνουν εις την κάμαρα την ατμόσφαιρα μάλλον καλλιτεχνικού έργαστηρίου παρά πολιτικού γραφείου.

Ό κ. Ρουσσος μάς μιλεϊ με απλότητα :

— Ό πόλεμος εισήλθε πλέον εις την τελική του φάσι. Δέν είναι μυστικό ότι οι Συμμαχικές δυνάμεις έτοιμάζονται να εξαπολύσουν την επίθεσι πού θα άπαλλάξη την Εύρώπη από την Ναζική τυραννία και θα δημιουργήση τον Νέο Κόσμο, πού θα είναι πολύ διαφορετικός από τον σημερινό.

— Καί ό ρόλος των Ελλήνων ποιος θα είναι ;

— Είς αυτή την τελική φάσι του πολέμου καλούμεθα ήμεις οι Έλληνες να παίξουμε τον ρόλο μας, ρόλο πρωτοπόρων εις την μάχη της Παγκοσμίου Έλευθερίας. Με την βοήθεια των Συμμάχων μας θα έλθουμε άρωγοί εις τον δυναστευόμενο λαό μας πού

γράφει την ωραιότερη σελίδα της Αντιστάσεως και του ήρωϊσμοϋ. Οι πεινασμένοι και ρακένδυτοι στρατιώτες της Μάχης της Ελλάδος πού άποσπούν τώρα τον θαυμασμό όλοκληρου του κόσμου, μάς περιμένουν να ένωθοϋμε μαζί τους για να άποτελέσουμε την φάλαγγα των σκαπανέων πού θα κτίσουν την Νέα Ελλάδα με τα θεμέλια μιας Κοινωνίας όπου ό καθένας μας θα έχει την θέσι του αναλόγως την έργασια του και σύμφωνα με την αξία του.

— Ποιό νομίζετε ότι είναι τό καθήκον κάθε Έλληνος αυτήν την στιγμή ;

— Πρέπει να μείνουμε ένωμένοι περι την Κυβέρνησι μας για να άντλήση αυτή από την λαϊκή έκτίμησι, την δύναμι να έκτελέση τό έθνικό της πρόγραμμα. Αυτήν την ώρα δέν υπάρχει κανένα άλλο ζήτημα να μάς άπασχολήση έκτός από την συνέχισι του Άγώνος. Τα όσα έκαμε ό στρατός μας εις την Άλβανία και εις την Μακεδονία και εις την ήρωστόκο Κρήτη και εις τό Άλαμέν, πρέπει να συμπληρωθούν με την τελική μάχη της άποκαταστάσεως της έθνικής μας άκεραιότητος. Καί ή άποκατάστασις αυτή με την βοήθεια των Συμμάχων μας θα γίνη ασφαλώς μέσα σε νέα σύνορα πλατυτέρων έθνικών πόθων.

Γι' αυτό τό καθήκον μας αυτήν την στιγμή είναι ή ένίσχυσις του Άγώνος με μία πειθαρχία και άδελφωσύνη. "Ας έχουμε ύπ' όψι μας αυτήν την στιγμή ότι δίνεται ή Μάχη της Ελλάδος. Ό καθένας μας έχει τις εϋθύνες του, ό καθένας μας είναι στρατιώτης της».

Μέσα εις τό ήσυχο γραφείο οι τελευταίες αυτές λέξεις του γηραιού πολιτικού άντήχησαν ώσαν παρακαταθήκη πατριωτική... Καί ένώ ό ήλιος στέλνει τας άκτίνας μέσα από τις βαρειές κουρτίνες, τό πρόσωπο του κ. Αντιπρόεδρου φωτίζεται, ώσαν να καθρεπτιζει την άισιοδοξία πού θερμαίνει την κάθε καρδιά για τό μέλλον της Ελλάδος...

ΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΗΣ

ΜΕ ΝΕΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Ό άνασχηματισμός της Ελληνικής Κυβερνήσεως έσχολιάσθη ως μία ανανέωσις της άποφάσεως της Ελλάδος όπως έντεινι τας προσπαθείας της δια την επίτευξιν της τελικής Νίκης. Δια της εισόδου εις την Κυβέρνησιν νέων προσώπων ως ό κ. Ρουσσος, ό κ. Καραπαναγιώτης και ό κ. Σοφούλης, ένισχύεται ή Κυβέρνησις της Μαχομένης Ελλάδος ή όποία περιμένει την ώραν κατά την όποίαν θα δοθι τό σύνθημα της έκδιώξεως των κατακτητών από την γην των πατέρων της.

Η νέα Κυβέρνησις υπό τον κ. Τσουδερόν είναι Κυβέρνησις Άγώνος, όπως ύπήρξαν όλαί αι Κυβερνήσεις από την πρώτην στιγμήν καθ' ήν έλήφθη ή άπόφασις υπό της Ελλάδος να μην σταματήση τον πόλεμον πριν ή Γαλανόλευκος ύψωθι και πάλιν επί του Ιστοϋ της Άκροπόλεως.

Υπό την ήγεσίαν του Βασιλέως Γεωργίου ή Ελλάς κάνει κατά την ώραν αυτήν των Συμμαχικών προπαρασκευών, ένα ακόμη σταθμόν και με νέας δυνάμεις βαδίζει προς την τελικήν φάσιν του Άγώνος, φάσιν ή όποία θα λήξη με την δικαιοσίαν των έθνικών πόθων της άποκαταστάσεως μιας Πατριδος Έλευθερας.

ΤΕΛΙΚΗ ΦΑΣΙΣ

Η μάχη της Τύνιδος εισήλθεν εις την τελικήν της φάσιν. Μετά την συνένωσιν της νικηφόρου θης στρατιάς μετά των Αμερικανικών δυνάμεων, ό σιδηρούς κλοιός των Συμμαχικών στρατευμάτων γίνεται όλοέν στενώτερος. Τό Γερμανικόν Στρατηγείον έχει να άντιμετωπίση τώρα μίαν νέαν Δουγκέρκην. Βεβαίως θα δοθούν ακόμη και άλλαι σκληραϊ μάχαι, αλλά δια τό αποτέλεσμα των δέν μπορεί να ύπάρξη καμμία άμφιβολία, όπως δέν δύναται να ύπάρξη άμφιβολία επίσης, εις τό ότι ό Ρόμμελ θα ύποχρεωθι να έκλέξη μεταξύ παραδόσεως ή έκμηδενισμοϋ.

Πάντως τό βέβαιον είναι πλέον ότι οι Αξονικοί κατενόησαν ήδη ότι ή μάχη της Τύνιδος άνοίγει την πόρτα της εισβολής εις την Εύρώπην και ή Ιταλία, ως εύρισκομένη πλησιέστερα, ήρχισε να λαμβάνη με νευρικότητα άμυντικά μέτρα. Έν τώ μεταξύ Γερμανοί και Ιταλοί συρρέουν κατά πικράς φάλαγγας με τας χείρας ύψωμένας προς τας Συμμαχικάς γραμμάς... Ημείς οι Έλληνες πλην της γενικής χαράς δια την ραγδαίαν Συμμαχικήν προέλασιν, έδοκιμάσαμεν και μίαν άλλην : την χαράν ότι ό Ίερός Λόχος μας έλαβεν μέρος εις τας έ-

πιχειρήσεις της Γραμμής Μαρέθ και άντιπροσωπεύει την Ελλάδα εις την τελικήν φάσιν της Μάχης της Άφρικής.

ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Η Έθνική μας έορτή πανηγυρίσθη και εις τας Αθήνας. Ούτε τα όδοφράγματα τα όποία άνήγειραν οι Γερμανοί, ούτε τα πολυβόλα τα όποία έστησαν οι Ιταλοί, ούτε αι άπειλαί, έφθασαν δια να πνίξουν την κραυγήν, ή όποία έδόνησε την ήμέραν εκείνην την ατμόσφαιραν, την κραυγήν :

— Ζήτω ή Έλευθερία.

Και από την μίαν άκρην των Αθηνών μέχρι της άλλης διαδηλώσεις διέσχισαν τας όδους και λάβαρα έκυμάτισαν εις τον άέρα κλείνοντα εις τας πτυχάς των την άπόφασιν της Ελλάδος : να μη παραδοθι ποτέ.

Ό κατακτητής χρησιμοποιών τό γνωστόν του μέσον της δολοφονίας άθώων, έπυροβόλησε κατά των διαδηλωτών και τό αίμα των Ελλήνων πατριωτών έβαψε και πάλιν τα κράσπεδα των πεζοδρομίων των Αθηνών.

Νέοι μάρτυρες προσετέθησαν εις την Βίβλον του Άγώνος και νέοι ήρωϊσμοί έφώτισαν με την άστραπήν της ήθικής των άγλης τον σκοτεινόν ουρανόν της δυναστευομένης Πατριδος.

Ό κόσμος όλος έπληροφορήθη ακόμη μίαν φοράν ότι ή Ελλάς ζει και μάχεται και γράφει Ιστορίαν.

Ο «ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗΣ»

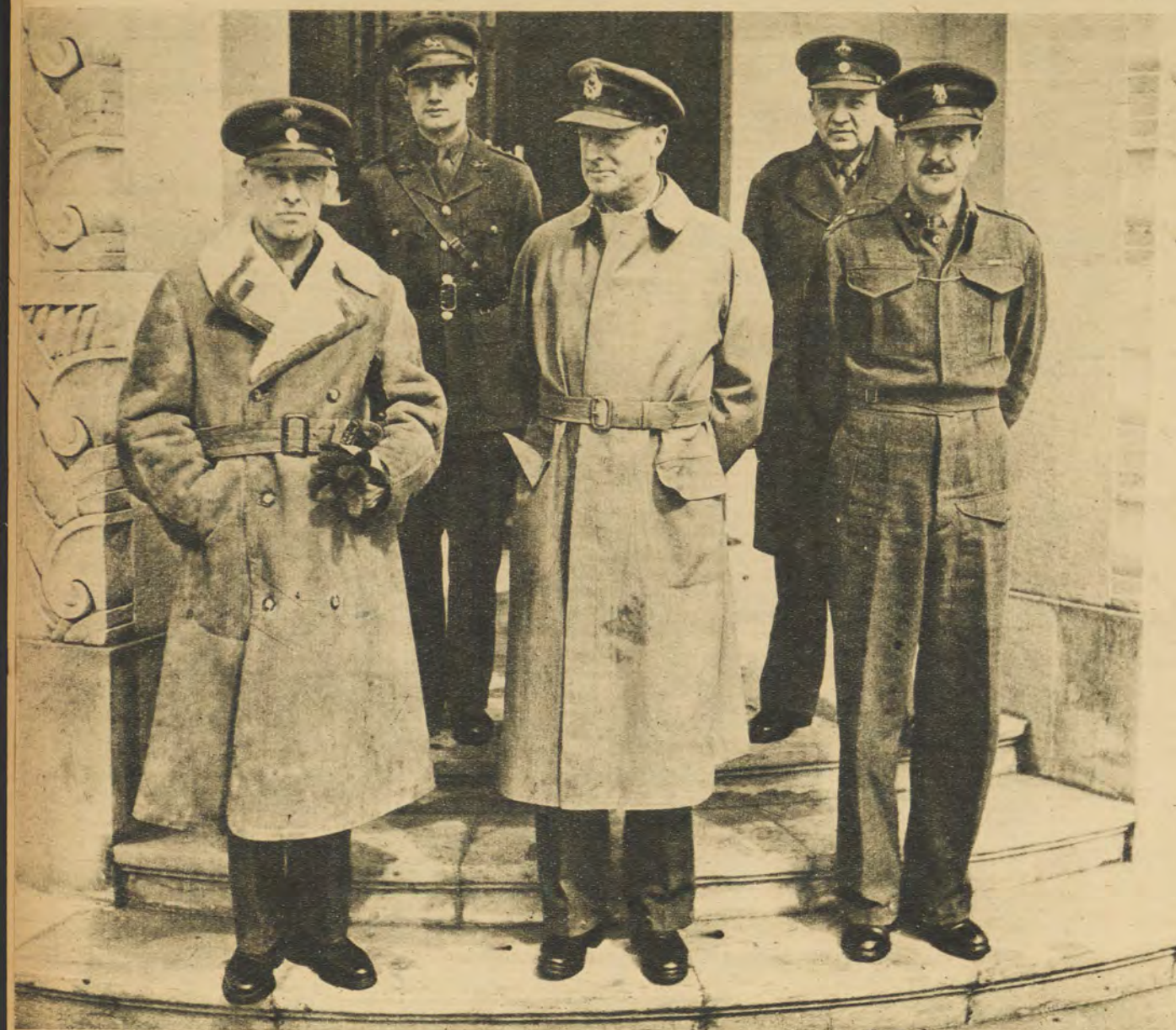
Τό Έλληνικόν ύποβρύχιον «Παπανικολής» έσημείωσε ακόμη μίαν έπιτυχίαν : Δύο έχθρικά πλοία άνεφοδιασμοϋ πληγέντα από τας τορπίλλας του έβυθίσθησαν. Καί αυτό δέν είναι τό μόνον κατορθώμα του ένδόξου ύποβρυχίου μας. Κατά την έποχήν του Άλβανικού πολέμου έβύθισε τέσσαρα Ιταλικά μεταγωγικά έν των όποίων 10,000 τόννων και τον παρελθόντα Δεκέμβριον έβύθισε μέγα πλοϊον άνεφοδιασμοϋ εις την Ανατολικήν Μεσόγειον. Ό Κυβερνήτης και οι ναύται του ύποβρυχίου δύναται να είναι ύπερήφανοι ότι δια μίαν ακόμη φοράν άντιπροσώπευσαν τον Έλληνικόν ήρωϊσμόν και έκράτησαν ύψηλά τας παραδόσεις του Έλληνικού Ναυτικού.

ΝΥΚΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ

Η Συμμαχική άεροπορία κατά τας τελευταίας ήμέρας, εξαπέλυσε σφοδράν επίθεσιν κατά των έχθρικών βάσεων εις την Εύρώπην. Από την Μεγάλη Βρετανία, από την Βόρειο Άφρική, από την Μάλτα, κύματα Συμμαχικών βομβαρδιστικών έκκινούν δια να σαρώσουν τας Αξονικάς στρατιωτικάς έγκαταστάσεις. Νύκτα και ήμέραν, άδιακόπως, άντηχει εις την Εύρώπην ό ήχος των βουβών αι όποιαί πίπτουν κατά χιλιάδας. Μόνον κατά τον Μάρτιον έρρίφθησαν 8000 τόννοι βομβών επί του Ράιχ. Είς την Γερμανίαν και εις την Ιταλίαν ήρχισαν ήδη να άνερίζουν με φόβον την αύξανομένην έντασιν των Συμμαχικών βομβαρδισμών.

Και ακόμη δέν είναι παρά ή αρχή και μάς κάνει να ένθυμηθώμεν τους λόγους του κ. Τσώρτσιλ : «Οί μύλοι του Θεοϋ άλέθουν άργά, αλλά άλέθουν πολύ λεπτά και έγώ χαιρετίζω ως παράδειγμα ύπερόχου και ποιητικής δικαιοσύνης ότι εκείνοι πού εξαπέλυσαν τα φρικώδη δεινά κατά της ανθρωπότητος θα αισθανθούν τώρα οι ίδιοι και εις τα σπίτια των, τα συντριπτικά πλήγματα της τιμωροϋ Δικαιοσύνης».

‘Ο Βασιλεὺς μετὰ τῶν Ἐνόπλων Ἑλληνικῶν Δυνάμεων ἐορτάζει τὴν 25^{ην} Μαρτίου

‘Ο ἐφετεινὸς ἐορτασμὸς τῆς 25ης Μαρτίου ἐπανηγυρίσθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον με ἐκδηλώσεις θαυμασμοῦ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν ἠρωϊσμόν. Καὶ τὸν ἠρωϊσμόν αὐτὸν τὸν ἀτιπροσώπευσε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην Κάπου εἰς τὴν Μέσσην Ἀνατολήν ὁ νέος Στρατὸς τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος.

‘Ο Βασιλεὺς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Βρεττανοῦ Ὑπουργοῦ κ. Κέυζι καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς 9ης Στρατιάς Στρατηγοῦ Χόλμς, παρέστη εἰς τὴν μεγαλειώδη παρέλασιν τοῦ Στρατοῦ μας καὶ διεπίστωσε ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ Ἐνοπλοὶ Δυνάμεις εἶναι ἐξοπλισμέναι με τὰ πλέον σύγχρονα ὄπλα. Οἱ Ἕλληνες στρατιῶται τῆς Μέσης Ἀνατολῆς: παλαίμαχοι τοῦ Ἀλβανικοῦ Μετώπου, ἥρωες τοῦ Ροῦπελ, ἀγωνισταὶ τῆς Κρήτης καὶ μαχηταὶ τοῦ Ἀλαμῆν, παρήλασαν συντεταγμένοι εἰς φάλαγγας ὄλο σφρίγγος, ὄλο παλμῶ, ὄλο ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀπέσπασαν τὸν θαυμασμόν.

‘Ο Βασιλεὺς ἀπευθυνόμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην πρὸς τὸν στρατὸν εἶπε:

« Ἄς ἀναλογισθῶμεν ὅτι μόνον ἂν μείνωμεν πειθαρχημένοι καὶ ἀδελφωμένοι μέχρι τέλους, κατὰ τὴν σκληρὰν αὐτὴν δοκιμασίαν τῆς Πατρίδος, θὰ δυνηθῶμεν νὰ δρέψωμεν τοὺς καρποὺς τοὺς ὁποῖους μᾶς ὑπόσχεται ἡ δράσις τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τοῦ ἔθνους, με τὴν βοήθειαν τῆς Παναγίας. »

Καὶ τοὺς τελευταίους αὐτοὺς λόγους τοῦ Βασιλέως ἐκάλυψαν αἱ ζητωκραυγαὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπανελάβον εἰς τὴν ψυχὴν τῶν τὸν ὄρκον τοῦ Ἀγῶνος, καὶ ὁ πνεὼν ἐλαφρὸς ἄνεμος ἤσπασε τὴν ζητωκραυγὴν καὶ τὴν ἔφερε ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν δυναστευομένην Ἑλλάδα ὡσανύ μῆνυμα τῆς Ἐλευθερίας ἢ ὁποῖα ἀνοίγει τὰ πτερὰ τῆς πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν.

‘Ο Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς 9ης Στρατιάς W. H. Holmes κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Κάπου εἰς τὴν Μέσσην Ἀνατολήν, ὅπου ἐπεθεώρησε τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν.

‘Ο Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπευθύνει τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τοῦ πρὸς τὸν συγκεντρωμένον Ἑλληνικὸν Στρατὸν, καλῶν αὐτὸν νὰ εἶναι ἕτοιμος πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος τοῦ.

Εὐθυτενεῖς, με βῆμα σταθερόν, με τὴν κεφαλὴν ὕψηλάν, οἱ στρατιῶται τῆς Ἑλλάδος παρελαύνουν πρὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

‘Ο Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπιθεωρεῖ τοὺς Ἕλληνας στρατιῶτας οἱ ὁποῖοι Κάπου εἰς τὴν Μέσσην Ἀνατολήν προετοιμάζονται διὰ νέους ἀγῶνας καὶ νέους θριάμβους.

Ο Βασιλεύς Γεώργιος μετά τῶν συνοδευόντων αὐτὸν ἀνωτάτων Βρεττανῶν ἀξιωματικῶν παρακολουθεῖ τὴν δέξιν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ Ἕλληνες στρατιῶται προσεύχονται κατὰ τὴν Δοξολογία τῆς 25ης Μαρτίου γιὰ τὴν γρήγορη ἐπάνοδό τους εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπόδοσις τῶν τιμῶν εἰς τὴν πολεμικὴν Σημαίαν ἢ ὁποία συμβολίζει τὸν Ἑλληνικὸν ἥρωισμόν.

Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΥ

Ναπολέον καὶ Χίτλερ

Σύγκρισις τοῦ Χίτλερ πρὸς τὸν Ναπολέοντα κατήντησε κοινοτοπία. Καὶ ἄλλη κοινοτοπία εἶναι ἡ ἐρώτησις: Ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἐπέτυχε ὁ Ναπολέων πῶς ἔμπορεῖ νὰ τὸ ἐπιτύχη ὁ Χίτλερ ἢ ὅπως εἶναι τὸ πραγματικὸν ὄνομα του: Ἐλκρυνερ Κέστινμαρκ; Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τὸ μόνον χαρακτηριστικὸν ποῦ ἔχουν κοινὸν ὁ Ναπολέων καὶ ὁ Χίτλερ εἶναι ἡ φιλοδοξία τῆς κυριαρχίας τῆς Εὐρώπης ἢ ὁποία εἰς τὴν ἐξημμένην φαντασίαν τοῦ Χίτλερ, ὑπερεξογκώθη εἰς τὴν φιλοδοξίαν παγκοσμίου κυριαρχίας. Ὑπάρχουν τώρα ἐκεῖνοι ποῦ θεωροῦν πᾶσαν ἄλλην σύγκρισιν μεταξύ Βοναπάρτου καὶ Χίτλερ ποῦ ζητεῖ νὰ τὸν μιμηθῇ, ὡς ἀπλὴν βλασφημία. Ποτὲ ἕνας νέος Πλούταρχος, λέγουν, δὲν θὰ συγκατένευε νὰ γράψῃ ὡς παραλλήλους τοὺς βίους τῶν δύο ἀνδρῶν καὶ κατόπιν νὰ διαγράψῃ εἰς μίαν μελέτην τὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ πνεύματος καὶ δράσεως αὐτῶν. Δὲν εἶναι δυνατὸν λέγουν νὰ συγκριθῇ ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος ἐνὸς ἔθνους, ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ ὀρθοῦ Λόγου τῆς πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς χειραφετήσεως, ἐκεῖνος ποῦ ἐκπροσωπεῖ τὴν ρομαντικὴν αὐγὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ δυναμισμού — συνελόντι εἰπεῖν — τὸ ὑψηλότερον πνεῦμα τῆς γαλλικῆς καὶ ἴσως καὶ παγκοσμίου ἱστορίας, μὲ τὸν στραβοκαμομένον Αὐστριακὸν διανοούμενον ποῦ δὲν γνωρίζει καλὰ-καλὰ οὔτε τὴν μητρικὴν του γλῶσσαν καὶ ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ πλήρη ἄρνησιν καὶ ἐκείνων τῶν ὀλίγων ἀξιών τῆς Γερμανικῆς διανοήσεως ποῦ ἔμποροῦν ἀκόμη νὰ ἔχουν τὴν ἀξίωσιν ὅτι ἀποτελοῦν μέρος τοῦ κεφαλαίου τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ. Μὲ ἄλλα λόγια ἐνῶ ἡ προσωπικότης τοῦ Ναπολέοντος ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κόσμον ποῦ ἔχει πλοῦσιαν τὰ δῶρα τῆς φύσεως καὶ τῆς γνώσεως, ὁ Χίτλερ δὲν προσέφερε εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου παρά τὰ ἐνστικτικὰ ὀργανωμένην βαρβαρότητα, καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν στρεβλῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν δογμάτων ἐνὸς Γάλλου ἀρνησιπάτριδος τοῦ Γκομπινοῦ καὶ ἐνὸς Βαλτικοῦ ἀγύρτου τοῦ Ρόζεμπεργκ, δογμάτων μὲ μερικοὺς ἀφρούς ἐκκρήξεως προσωπικῆς μυστικοπαθείας.

Ἐκεῖνοι ποῦ καταγελοῦν ὡς βλάσφημον τὴν σύγκρισιν τοῦ Ναπολέοντος πρὸς τὸν Χίτλερ θεωροῦν ὅτι ὁ Ναπολέων ὑπὸ καλλιτεχνικὴν καὶ κοινωνικὴν ἔποψιν μόνον πρὸς τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον δύναται νὰ συγκριθῇ. Ὅπως ὁ Μακεδὼν ἥρωας καὶ ὁ Ναπολέων κατάγεται ἀπὸ μίαν μικρὰν πατρίδα, τὴν Κορσικὴν, ἢ ὁποία μόλις πρὸ ὀλίγου εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν φωτεινὴν σφαῖραν ἐνὸς μεγάλου ἔθνους, τοῦ Γαλλικοῦ, καὶ ὑπῆρξεν ὁ διάδοχος ἐνὸς ὑψηλοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Ὁ ἕως τῆς Γαλλικῆς διανοήσεως ποῦ ἐθέρμανε τὴν καρδίαν τοῦ Ναπολέοντος, ἐνθυμίζει τὸν Διονυσιακὸν ἐνθουσιασμόν μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, παρηκολούθησε μαθήματα τοῦ Ἀριστοτέλους. Τὸν Ὀμηρον, τὸν Θουκυδίδη, τὸν Εὐριπίδη καὶ τὸν Πλάτωνα ὡς φλόγα πνεύματος τοὺς ἔφερον ὁ νεαρὸς στρατηλάτης καὶ ἀποθεωθεὶς υἱὸς τοῦ Φιλίππου διὰ μέσου τῆς Ἀσίας καὶ μέχρι τῶν συνόρων τοῦ Ἀφγανιστάν. Καὶ θὰ ἔφερε τὸν πυρσὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος μέχρι καὶ τῶν δυσμῶν τοῦ τότε κατωκημένου κόσμου, ἂν μὴ ὁ πρόωρος θάνατος δὲν τὸν κατελάμβανε μετὰ τὸν βαρβάρων τοὺς ὁποίους εἶχε κατακτήσει ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κάτι ἀνάλογον κατὰ τοὺς ἐνθουσιώδεις αὐτοὺς κριτὰς ἐζήτησε νὰ ἐπιτελέσῃ καὶ ὁ Ναπολέων φέρων ἐπάνω εἰς τὰς νικηφόρους σημαίας του καὶ μετὰ τῶν ἠπειρωτικῶν λαῶν τοὺς ὁποίους ἐθεώρει κατωτέρου πολιτισμοῦ τὰ φῶτα τῆς πατρίδος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκε. Κατὰ τοῦτο ἠπατήθη ὁ Ναπολέων ὅπως ἠπατήθη καὶ ὁ Χίτλερ, ὅτι παρεγνώρισε τὴν δύναμιν καὶ τὴν φωταύγειαν τοῦ Ἀγγλοσαξωνικοῦ πνεύματος, καὶ τὴν ἐπικράτησίν του ἠθέλησε νὰ ἀντιτάξῃ ἐναντίον τοῦ Βρεττανικοῦ δυναμισμού καὶ τοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτος τοῦ Ἀγγλικῆς ἔθνους. Εἰς τὸ σφάλμα αὐτὸ ὑπέκυψε τὸ μεγαλεῖον τοῦ κράτους καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Ναπολέοντος. Αὐτὸς ὑπῆρξε ὁ τάφος τῶν ὄνειρων του ὅπως θὰ εἶναι καὶ ὁ τάφος τῶν ὄνειρων τοῦ Χίτλερ, τὰ ὁποῖον δὲν ὑπηρετοῦν ὅμως κανένα μεγαλεῖον πνεύματος. Ἀλλὰ κάθε ἄλλη σύγκρισιν μεταξύ Ναπολέοντος καὶ Χίτλερ θὰ ἀπετέλῃ ἱστορικὴν αἵρεσιν καὶ κανεὶς νέος Πλούταρχος δὲν θὰ γράψῃ παραλλήλους τοὺς βίους τῶν 2 ἀνδρῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Κατόπιν σκληρών μαχών πολλών ημερών τὸ τέλος τῆς ἐκστρατείας τῆς Τύνιδος φαίνεται ὅτι εἶναι ἐν ὄψει. Ὁ Ρόμμελ προέταξε μίαν λυσσαλέαν ἀντίστασιν ἀλλὰ ὅλοι οἱ κινήσεις δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ματαιώσουν τὰ Συμμαχικά στρατηγικά σχέδια. Ἡ περισσότερον πικρὰ ἤττα διὰ τοὺς Γερμανοὺς ὑπῆρξεν ἀσφαλῶς ἐκείνη τῆς Γραμμῆς Μαρέθ ὅπου ὁ Στρατηγὸς Μογκόμερου μετεχειρίσθη τὴν ἰδίαν τακτικὴν τοῦ Γερμανοῦ Στρατηγοῦ Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου — 1757 — καὶ τὴν ὁποίαν ὁ Ρόμμελ θεωροῦσε ἀχρησιμοποίητον διὰ τὸν νεώτερον πόλεμον. Κάποτε ἡ Ράισχβερ κατηγόρησε τὸν Ρόμμελ ὅτι πάσχει ἀπὸ «μανίαν τῶν τάξε». Τὰ τάξε του δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνθέξουν καὶ τὰ συντρίμματά των ἐκάλυψαν τὰ παιδιά τῆς μάχης ἐνῶ ὁ Μογκόμερου ἀπεδείχθη ἰδυόφυτα εἰς τὴν χρῆσιν τῶν συνδυασμένων δυνάμεων πεζικοῦ μὲ μηχανοκίνητον ὄπλισμόν. Καταδιωχθεὶς ὑπὸ τῆς 8ης Στρατιᾶς ἐκ Νότου ὁ Γερμανικὸς στρατὸς πιέζεται ἐξ ἄλλου σκληρῶς Βορείως καὶ Ἀνατολικῶς ὑπὸ τῆς 1ης Βρετανικῆς Στρατιᾶς καὶ τῶν Γαλλικῶν Δυνάμεων. Καὶ οὕτω ὁ κλοιὸς ὅλοεν περισφίγγεται καὶ ὁ Ἄξων ἐξαντλεῖται εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν. Καὶ ἤδη οἱ Γερμανοὶ παραδέχονται τὰς ἤττας των εἰς τὴν Τυνησίαν.

Αδιάκοπος βομβαρδισμὸς τοῦ ἐχθροῦ διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, προηγείται ἐκάστης προελάσεως τῆς 8ης Στρατιᾶς.

Συνεχὲς σφυροκόπημα ἐκ τοῦ ἀέρος ἐτοιμάζει τὸν δρόμον διὰ τὴν Συμμαχικὴν προέλασιν εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τῆς Τυνησίας.

Ὅταν ἡ 8η Στρατιὰ κατέλαβε τὴν Γραμμὴν Μαρέθ τὰ προχώματα καὶ τὰ ὄχυρά ἠρענוῦντο προσεκτικῶς.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ - ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Είς τὰς σκληράς μάχας πέραν τῆς Γραμμῆς Μαρῆθ κατά μήκος τῆς ἀκτῆς τὸ πεζικὸν ἔπαιξε σπουδαῖον ρόλον.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Γκαμπῆς ὑποδέχεται ἐνθουσιωδῶς τὰ Συμμαχικὰ στρατεύματα κατά τὴν εἰσοδὸν τῶν εἰς τὴν πόλιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

**ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ - ΕΠΙΒΡΑΔΥΝΣΙΣ
ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ**

Αιχμάλωτοι: 8.000 συνελήφθησαν κατά τὰς πρώτας δέκα ἡμέρας τῆς μάχης καὶ ἔξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ συρρέουν εἰς πικνὰς μάζας πρὸς τὰς Συμμαχικὰς γραμμάς. Ὅσον διὰ τοὺς Γερμανοὺς δὲν γνωρίζομεν τί αἰσθάνονται: ἀπογοήτευσιν ἢ ἐξάντλησιν... Οἱ Ἴταλοι ὅμως εἶναι κατενθουσιασμένοι ἀφοῦ ὅπως φαίνεται εἰς τὴν κάτωθι φωτογραφίαν ἕνας συλληφθεὶς Γκλοριόζος παραδίδει εὐχαρίστως καὶ τὰ ἔνσημά του εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς στρατιώτας.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Από την ημέρα που η Ναζική τυραννία έσκιασε τον ούρανό της Ελλάδος, χιλιάδες Έλληνες κατάρθωσαν να διαφύγουν στη Μ. Ανατολή. Οι πρόσφυγες αυτοί αφού έμειναν πολλούς μήνες στη Μέση Ανατολή, διατρεφόμενοι και στεγνιζόμενοι στοργικώς υπό των Βρετανικών και των Έλληνικών Αρχών, μετεκινήθησαν προς την Ανατολική Αφρική και το Βελγικό Κόγκο. Εκεί έχουν ληφθή όλα τα μέτρα για να γίνη ελαφρότερη ή πικρία της έξορίας τους.

Οι δημοσιευόμενες φωτογραφίες είναι παρμένες από το ταξίδι αυτό και μπορεί ο αναγνώστης να διαβάση στα πρόσωπα των Έλλήνων Προσφύγων την πεποίθησι τους ότι γρήγορα θα περάση ή τρικυμία και θα ξανάρθη ή γαλήνη, που θα τους οδηγήση στα σπίτια τους.

Από την Ανατολική Αφρική και το Βελγικό Κόγκο, οι Έλληνες Πρόσφυγες δραματίζονται τα Καράβια του Γυρίσμου, δράμα που δέν θα άργηση να γίνη πραγματικότης ....

Τώρα μπορούν να κοιμούνται ήσυχα γιατί έχουν ξεφύγει από τα νύχια του βαρβάρου κατακτητού.

Φεύγοντας με την κορούλα της τί στερήσεις και τους διωγμούς των Γερμανών, ή Έλληνίδα αυτήμητη άρενίζει με έλπίδα το μέλλο

Μπορούν να γελούν γιατί ξέρουν ότι υπάρχουν καλοί φίλοι που φροντίζουν για αυτούς

Πρόσφυγες φεύγουν από την Μέση 'Ανατολή διά να έγκατασταθοῦν εἰς τήν 'Ανατολικήν 'Αφρικὴν καὶ τὸ Βελγικόν Κόγκο.

'Ο παπoῦς καὶ ὁ ἔγγονός διέφυγαν ἀπὸ τήν δυναστευομένη 'Ελλάδα.

'Ο πληθυσμὸς τῆς 'Ανατολικῆς 'Αφρικῆς ἐπεφύλαξε εἰς τοὺς 'Ελληνας πρόσφυγας θερμὴ ὑποδοχή.

Οἱ Βρεττανοὶ ναῦται διασκεδάζουσι τὰ παιδιὰ τῶν προσφύγων κατὰ τὸ ταξεῖδι.

Τὰ προσφυγόπουλα παίζουσι τώρα χαρούμενα

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Από την ημέρα που η Ναζική τυραννία έσκισε τον ουρανό της Ελλάδος, χιλιάδες Έλληνες κατόρθωσαν να διαφύγουν στη Μ. Ανατολή. Οι πρόσφυγες αυτοί αφού έμειναν πολλούς μήνες στη Μέση Ανατολή, διατρεφόμενοι και στεγάζόμενοι στοργικώς υπό των Βρετανικών και των Έλληνικών Αρχών, μετεκινήθησαν προς την Ανατολική Αφρική και το Βελγικό Κόγκο. Έκει έχουν ληφθή όλα τα μέτρα για να γίνει ελαφρότερη ή πικρία της εξορίας τους.

Οι δημοσιευόμενες φωτογραφίες είναι παρμένες από το ταξίδι αυτό και μπορεί ο αναγνώστης να διαβάσει στα πρόσωπα των Έλλήνων Προσφύγων την πεποίθησή τους ότι γρήγορα θα περάσει η τρικυμία και θα ξανάρθει η γαλήνη, που θα τους οδηγήσει στα σπίτια τους.

Από την Ανατολική Αφρική και το Βελγικό Κόγκο, οι Έλληνες Πρόσφυγες δραματίζονται τα Καραβία του Γουρισμού, δράμα που δεν θα άργηση να γίνει πραγματικότης....

Τώρα μπορούν να κοιμούνται ήσυχα γιατί έχουν ξεφύγει από τα νύχια του βαρβάρου κατακτητού.

Πρόσφυγες φεύγουν από την Μέση Ανατολή δια να εγκατασταθούν εις την Ανατολικήν Αφρικήν και το Βελγικόν Κόγκο.

Φεύγοντας με την κορούλα της τις στερήσεις και τους διωγμούς των Γερμανών, η Έλληνίδα αυτή μητέρα άντεχνει με έλπίδα το μέλλον.

Ο παπύς και ο έγγονός διέφυγαν από την δυναστευομένη Ελλάδα.

Μπορούν να γελούν γιατί ξέρουν ότι υπάρχουν καλοί φίλοι που φροντίζουν για αυτούς.

Ο πληθυσμός της Ανατολικής Αφρικής επεφύλαξε εις τους Έλληνας πρόσφυγας θερμή υποδοχή.

Οι Βρετανοί ναύται διασκεδάζουν τα παιδιά των προσφύγων κατά το ταξίδι.

Τα προσφυγόπουλα παίζουν τώρα χαρούμενα.

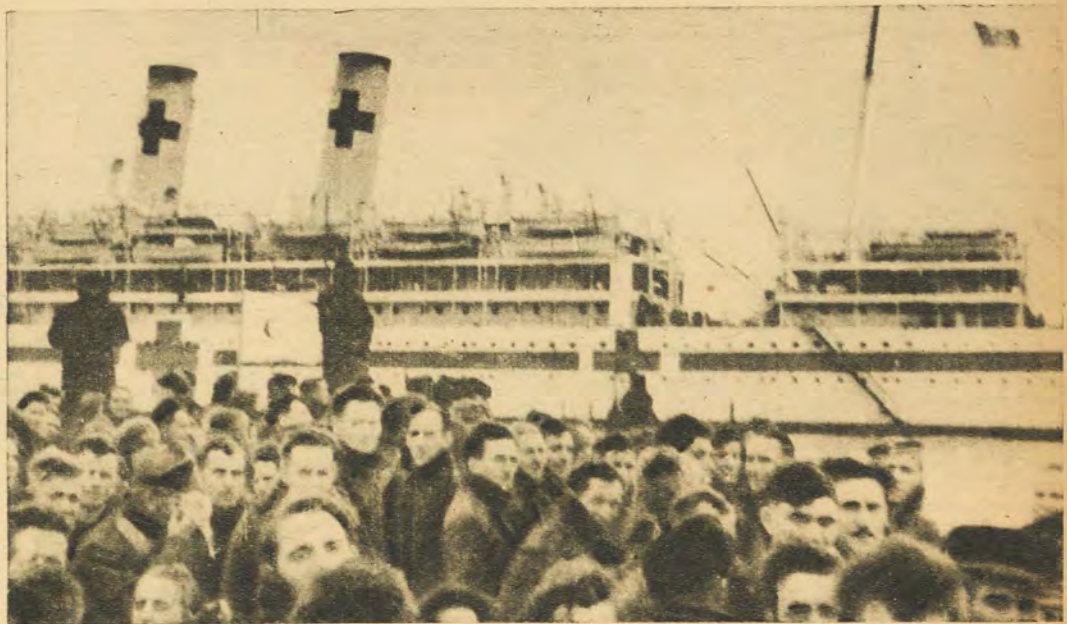
ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Ένα Έλληνικόν αντιτορπιλικόν συνώδευσε τούς άξιωματικούς του Ναυτικού καί τούς ναύτας πού επέστρεψαν εις την Αίγυπτον από τά Ιταλικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως κατόπιν τής πρώτης ανταλλαγής αιχμαλώτων.

Ή πρώτη ανταλλαγή αιχμαλώτων συνεπληρώθη διά τής άφίξεως εις Πόρτ-Σαίτ 800 Βρετανών άξιωματικών του Ναυτικού καί ναυτών, οι όποιοι έκρατούντο εις τά Ιταλικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Ή ανταλλαγή έγένητο εις τόν Τουρκικόν λιμένα τής Μερσίνας κατόπιν συνεννοήσεων του Έρυθρου Σταυρού.

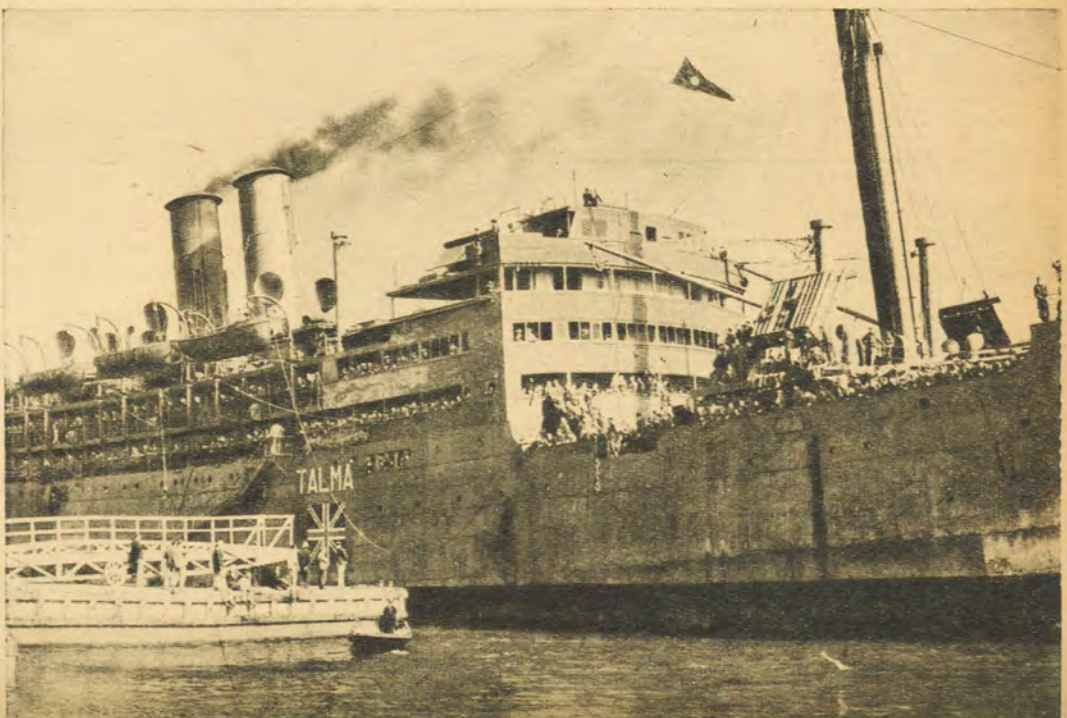

Οί Βρεττανόι ναύται χαρούμενοι καί ένθουσιασμένοι έπιβιβάζονται Βρεττανικής λέμβου (Έπάνω). Οί Ιταλοί άπεναντίας δέν φαίνονται καθόλου εύχαριστημένοι πού άποκτούν την έλευθερίαν τους. (Κάτω)

Βρεττανόι ναύται πολλοί τών όποιών φέρουν στολήν έστρατείας, την όποιάν τούς παρεχώρησε ό Έρυθρός Σταυρός, άποβιβάζονται ζωηροί εις τό Πόρτ-Σαίτ

Εις Μερσίνα (Έπάνω) Μία Τουρκική άτμάκατος μεταφέρει τούς αιχμαλώτους από τό πλοίον του Έρυθρου Σταυρού. (Κάτω) Τό Βρεττανικόν άτμόπλοιον «Τάλμα» τό όποιον παρέλαβε τούς αιχμαλώτους καί τούς μετέφερε εις την Αίγυπτον.

‘Η πρώτη φάση του ανταρτικού πολέμου στην ‘Ελλάδα

Υπό Α. ΞΥΔΗ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Οι ‘Ιταλοί μπορεί νάχουν πολλές περισσότερες μεραρχίες στην ‘Ελλάδα από τους Γερμανούς, αλλά όπως συνήθως — και όπως συμβαίνει τώρα και στην ίδια τους τη χώρα — είναι έντελώς ανίκανοι μπρός σε μία μειονότητα ικανή και καλά οργανωμένη Γερμανών. Οι Βούλγαροι κατέχουν όλο το τμήμα της ‘Ελλάδας, ανατολικότερα από τον Στρυμόνα. Έδω είναι μία από τις πλουσιότερες και ευφορότερες περιοχές της ‘Ελλάδος. Οι κάτοικοί της είναι φημισμένοι για τον θερμό τους ελληνισμό και τη φανατική τους άφοσίωση στην πατρίδα, και ήταν επόμενο να αντισταθούν γερά και γενναία στις μεθοδικές απόπειρες των Βουλγάρων για να τους εξοντώσουν, και να τους αντικαταστήσουν με Βουλγάρους άποίκους. Αυτό εξηγεί και την πρωτοφανή σκληρότητα των βουλγαρικών αντιποίνων, όπως περιγράφονται από τον κ. Κανελλόπουλο.

Με τον έρχομό της άνοιξης του 1942, η αντίσταση άρχισε να φουντώνει σ’ όλοκληρη τη χώρα, σ’ όλες τις κατευθύνσεις. Πρώτα πρώτα μαθαίνει κανείς το κλείσιμο επ’ άοριστον των ανωτέρων σχολών, ένεκα των συνεχών έκδηλώσεων των φοιτητών. Μαθαίνει κανείς επίσης τις έκτεταμένες απεργίες των δημοσίων υπαλλήλων και των εργατών και την σύσταση ειδικών στρατοδικείων για να τους δικάζουν. Τον ‘Απρίλη του 1942 οι ταχυδρομικοί υπάλληλοι που κάνουν σαμποτάζ στις υπηρεσίες Τ.Τ.Τ. καταδικάζονται και εκτελούνται σε 24 ώρες μέσα. Τον ‘Απρίλη επίσης “Ελληνες και ‘Αγγλοι αίχμαλτοι περνούν από τους δρόμους των ‘Αθηνών. Τους έχουν πιάσει στα βουνά. ‘Αρχές του Μάη ένα τραίνο φορτωμένο στρατεύματα που πηγαίνει στη Βουλγαρία ανατινάσσεται στο σταθμό Δράμας από βόμβα. Σκοτωμένοι και πληγωμένοι: 200 άξονικοί. Μία εβδομάδα αργότερα άλλο τραίνο που πηγαίνει προς βορρά αναγκάζεται να σταθεί κοντά στη Λάρισα γιατί είχαν σηκώσει τις γραμμές. Όταν σταμάτησε εμφανίστηκαν μέσα στη νύχτα οι άντάρτες και έπετέθησαν στα στρατεύματα που μεταφέρονταν. ‘Επειτα από το κατόρθωμα αυτό οι Γερμανοί τοιχοκόλλησαν ανακοινώσεις, πως για κάθε τραίνο που σαμποτάρεται, 100 δημιοί θα τουφεκίζονται, και μετά την 1η του ‘Ιουνίου 200. Το Μάη επίσης μαθαίνουμε πως χιλιάδες ‘Ελλήνων ανταρτών πολεμούν στη Στερεά ‘Ελλάδα, μ’ αρχηγό ένα συνταγματάρχη, και πως τα άξονικά στρατεύματα που στέλνονται να τους πιάσουν γυρίζουν άπρακτα.

Τον ίδιο καιρό, ειδήσεις από την Γαλλία μας πληροφορούν πως οι Γερμανοί φοβούνται να μπουν στο έσωτερικό της Κρήτης από φόβο μην τους έπιτεθούν οι άντάρτες. Στην ‘Αθήνα μέσα σκοτώνονται 3 Γερμανοί φρουροί. Οι Γερμανοί άμέσως τουφεκίζουν 10 ‘Ελληνες. Την άλλη μέρα άλλος Γερμανός σκοτώνεται, και 10 ακόμη δημιοί έχτελούνται. Στις 21 του Μάη ένας πολίτης έχτελείται στη Καλαμάτα γι’ απόπειρα εναντίον σε ‘Ιταλό στρατιώτη. Στις 4 ‘Ιουνίου το σοβιετικό ανακοινωθέν αναγγέλλει πως “Ελληνες άντάρτες έπετέθησαν σ’ ένα τραίνο που μετέφερε ‘Αγγλους αίχμαλτούς. ‘Ελευθέρωσαν τριακόσιους και τους πήγαν στα βουνά. Το σαμποτάζ συνεχίζεται άκατάπαυστα. Γερμανικά φορτηγά μέσα στους δρόμους της ‘Αθήνας ανατινάσσονται με δυναμίτη. Τουφεκίζονται γι’ αυτό 2 “Ελληνες στις 3 του ‘Ιουνίου, λίγο αργότερα απόπειρα ενάντια στη σιδηροδρομική γραμμή κοντά στην ‘Αθήνα τιμωρείται με την έχτελεση άλλων δημίων.

‘Ο δήμαρχος των ‘Αθηνών αναγκάζεται να βγάλει έκκληση στο λαό να σταματήσει τα σαμποτάζ, «για ν’ αποφευχθεί η ολοκληρωτική καταστροφή της χώρας». Οι αρχές κατοχής αγγέλλουν πως 300 δημιοί θα έχτελεστούν αν συνεχιστεί το σαμποτάζ σε μεγάλη κλίμακα. Τον και-

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΜΑΣ ΝΑΥΤΙΚΟ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

“... ΠΩΣ ΤΕΛΕΙΩΣΑΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΑΣ...”

Σ’ ένα θάλαμο του ‘Ελληνικού Νοσοκομείου της ‘Αλεξανδρείας νοσηλεύεται ο ‘Ελλην ναυτικός Γεώργιος Καπετίδης. Είναι ένα παλλικάρι με άδρα χαρακτηριστικά, τα μάτια του λαμπυρίζουν κάτω από τα πυκνά του φρύδια και το πρόσωπό του είναι ήλιοκαμμένο.

Είναι κι’ αυτός ένας απ’ τους πολλούς άφανεις στρατιώτες που διασχίζουν τις θάλασσες για να βοηθήσουν τους συμμάχους και για να φέρουν την Γαλανόλευκη υπερήφανη έως την άκρη του κόσμου.

Με δέχεται με κάποια συστολή το θάλαμό του. Τι θέλει απ’ αυτόν ένας δημοσιογράφος; Τον παρακαλούμε να μας διηγηθεί την τελευταία του περιπέτεια. ‘Ανασηκώνεται πάνω στο κρεβάτι του και στρέφοντας το βλέμμα προς το άνοικτο παράθυρο αφήνεται να αφαιρεθεί ώσαν να γυρίζει με την φαντασία του στο άνοικτο πέλαγος όπου ένα φορτηγό πλοίο άρμενίζει, ενώ ο βορρῆς του κυματίζει την ‘Ελληνική του σημαία.

Πηγαίναμε — μας λέει για ένα λιμάνι κάπου στη Μεσόγειο. ‘Ηταν ένα ταξίδι με θάλασσα τρικυμισμένη που έκανε το μικρό μας καράβι να χορεύει σαν καρυδότσουφλο. ‘Ολη την νύκτα δεν είχαμε κλείση μάτι. Και το καλό ήταν ότι δεν είχαμε καμμία έχθρική ένόχληση. Τα πολεμικά που μας συνδεδεαν πήγαιναν κοντά μας άγρυπνοι φρουροί. ‘Αλλά ή ήρεμία δεν κράτησε για πολύ. Μόλις άρχισε να χαράζει μας δόθηκε το σύνθημα του συναγερμού.

Μερικά μαύρα σημεία φάνηκαν στον

Το ‘Ελληνικό φορτηγό φθάνει στο λιμάνι ύστερα από το περιπετειώδες ταξίδι του.

ουρανό και σε λίγο μπορούσαμε να ξεχωρίσουμε και τον ήχο των έχθρικών αεροπλάνων που πλησίαζαν. Βέβαια κανείς μας δεν φοβήθηκε γιατί δεν ήταν ή πρώτη φορά που δεχόμασταν τέτοιες «έπισκέψεις».

‘Ο Καπετάνιος μας επανέλαβε την συνηθισμένη του φρεσία:

— Κάντε παιδιά το σταυρό σας και ο Θεός μαζί μας...

Τα έχθρικά αεροπλάνα δεν άργησαν να φθάσουν κοντά μας. Τα τηλεβόλα των πολεμικών μας υπεδέχθηκαν τους «έπισκέπτες» με ένα δυνατό αντίαεροπορικό φράγμα. Και νεις μέσα στο καράβι μας δεν έδειξε την παραμικρή σύγχυση αλλά εκείνο κυρίως που έκανε εντύπωση είναι το θάρρος του μικρού Πελοπίδα, ενός μικρού ναύτη που ταξίδευε μαζί μας για πρώτη φορά. “Εμεινε στη θέση του σά να μη συνέβαινε τίποτε το έξαιρετικό. Και ο Καπετάνιος του φώναζε:

— Κουράγιο Πελοπίδα και τους φάγαμε... Για μία στιγμή ένα αεροπλάνο ξέφυγε το φράγμα και έφθασε κοντά μας. ‘Ακούσαμε το μουγκριτό της μηχανής του που κατέβαινε προς το καράβι μας σαν κρωγμός άρπακτικού πουλιού και ύστερα αντήχησε ο ανατριχιαστικός κρότος του πολυβόλου. Τα κόματα που κτυπούσαν λυσσασμένα στις πλευρές του καραβιού μας, ο βα-

ρὸ αυτό άκίνητο από την αντίσταση των ‘Ελλήνων 16 περίπου άξονικές μεραρχίες στην ‘Ελλάδα. Τη δεύτερη βδομάδα του ‘Ιουνίου 38 άτομα έχτελούνται στη Κρήτη για σαμποτάζ. “Ενα μεγάλο ‘Ιταλικό φορτηγό πλοίο ανατινάσσεται και βουλιάζει μέσα στον Πειραιά. Στην Πελοπόννησο οι άντάρτες έπιτίθενται και παίρνουν τα τρόφιμα που έχουν συγκεντρώσει οι άξονικοί και τα μοιράζουν στον πληθυσμό. Το κατόρθωμα αυτό, άντάξιο του Ρόμπιν Χούντ, είναι χα-

‘Ενας ‘Ελλην Ναυτικός διηγείται μία περιπέτεια του

ρὸς μυκηθμός των αντίαεροπορικών τηλεβόλων, ο άέρας που έδερνε άγριεμένος τα κατάρτια του βαποριού μας, όλα αυτά έκαναν μία άτμόσφαιρα κολάσεως. ‘Ηταν αυτή μία από τις στιγμές που καταλαβαίναμε ότι προσφέραμε και μεις με κίνδυνο της ζωής μας μία υπηρεσία στην ‘Ελλάδα και γενικότερα στον άγώνα των Δημοκρατιών. Το αεροπλάνο πέρασε χαμηλά και οι σφαίρες των πολυβόλων του έπεσαν βροχή πυκνή. ‘Αντικρύσαμε έτσι τον θάνατο να άπλώνη τα νύχια του επάνω μας έτοιμος να μας κατασπαράξει. Κ’ εκείνη τη στιγμή είδαμε ένα έχθρικό αεροπλάνο να αφήνη πυκνό μαύρο καπνό.

— Ζωή σε λόγου σας...

Φώναξε χαριτολογώντας ο Μπάρμπα Μιχάλης, ο γηραιότερος από τους συντρόφους μας. Το έχθρικό αεροπλάνο έκαμε μία ταλάντευση στον άέρα και ύστερα άρχισε να πέφτημ’ ένα μουγκριτό ποΐταν σαν ούρλιασμα πληγωμένου θηρίου. Αυτό κράτησε λίγα λεπτά κ’ ύστερα το αεροπλάνο γκρεμίσθηκε στη θάλασσα λίγα μέτρα πιο μακριά απ’ το καράβι μας.

Μέσα σ’ εκείνη την ταραχή άκούγαμε τα παραγγέλματα του Καπετάνιου μας που έμενε στη Γέφυρα με το κλασικό του τσιγάρο στο στόμα σαν να μην συνέβαινε τίποτε το έξαιρετικό. Το αεροπλάνο άφου έκαμε την «έπισκεψη» του άπομακρύνθηκε χωρίς να έχει καμμία βεβαιότητα ότι θα μπορέσει να έπιστρέψη στη βάση του, ύστερα από τα πυρά που το είχαν ύποδεχθή.

‘Εν τῷ μεταξύ ή τρικυμία είχε μαλακώσει για λίγο και το σφύριγμα του άέρα πάνω στα κατάρτια μας είχε γίνει πιο ρυθμικό. Σταθήκαμε όλοι ν’ αναπνεύσουμε και παρακολουθούσαμε τα ‘Αγγλικά καταδιωκτικά που είχαν πάρει από πίσω τους φτερωτούς διαβόλους.

‘Ο Καπετάνιος θυμήθηκε τότε τον μικρό Πελοπίδα και σκύβοντας από την Γέφυρα φώναξε γελώντας:

— Που είσαι βρέ άντάρτη;...

Καμμία άπάντησι δεν δόθηκε. Δεν άκούσθηκε ή ένθουσιαστική έκείνη φωνή με την όποια μας είχε συνηθίσει. Πήγαμε κοντά στο «πόστο» του και τον βρήκαμε γονατισμένο με το κεφάλι προς κάτω.

— Πελοπίδα... Πελοπίδα... φωνάξαμε.

Γύρισε και μας κοίταξε με μάτια που δεν είχε προφυλαχθή. Είχε μία πληγή από σφαίρα πολυβόλου στο στήθος. “Εβγαλε με πολύ κόπο μέσα από το πουκάμισό του ένα ματωμένο Δελτάριο του ‘Ερυθρού Σταυρού και μας το έδωσε. ‘Ηταν το τελευταίο γράμμα στη μάννα του που δεν είχε προφθάσει να το ποστάρει. Δεν θα ξεχάσω σ’ όλη μου την ζωή το βλέμμα του εκείνη την στιγμή.

‘Ετσι πέθανε ο Πελοπίδας και τον θάψαμε σε μία έρημη άκτή. Μικρός και άγνωστος ήρωας που έδωσε την ζωή του για την ‘Ελλάδα.

**

Τα μάτια του Ναυτικού που μας διηγότανε την Ιστορία αυτή, όπως την έζησε εκείνος, γέμισαν δάκρυα... Μέσα σ’ αυτή την μικρή Ιστορία κρύβεται ο σκληρός άγώνας του ‘Εμπορικού μας Ναυτικού. Και όταν κάποτε ή ‘Ελλάδα θα θελήσει να στεφανώσει τους τάφους των ήρώων της θα περάσει και από την ‘Ερημική έκείνη άκτή, για να αφήσει λίγα λουλούδια στον Σταυρό ενός ναύτη που έδωσε την ζωή του θυσία στην ‘Ελλάδα.

ΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΗΣ

ραχτηριστικό της δράσεως των ανταρτών. Σκοπός τους δεν είναι μόνο να πολεμούν τον άξονα, αλλά επίσης να βοηθούν τους άόπλους άδελφούς των. Στις 13 ‘Ιουνίου δύο εργάτες του αεροδρομίου Τυμπάκι της Κρήτης τουφεκίζονται για σαμποτάζ. Στις 14 ‘Ιουνίου 62 άτομα έχτελούνται στο ‘Ηράκλειο, μεταξύ τους ο δήμαρχος, ο διευθυντής της έφημερίδας του ‘Ηρακλείου, και άλλοι προύχοντες.

(‘Η συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

**ΕΝΑΣ
ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ**

**ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ**

Τὰ θλιβερά υπολείμματα Γερμανικής στρατιάς μετά την υποχώρησίν της Νοτ. Ανατ. του Λένινγκραντ.

Διὰ τῆς ταχείας υποχωρήσεως ἀπὸ τὴν Βιάζμα οἱ Γερμανοὶ αὐτοὶ στρατιῶται, μαζὺ μὲ ἀφθονὸν πολεμικὸν ὕλικόν καὶ τροχοφόρα, ἀπεκόπησαν ὑπὸ τῶν προελαυνόντων Ρώσων καὶ ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τῶν Μονάδων τῶν.

Ἐπολείμματα Γερμανικῶν ἀεροπλάνων καταρριφθέντα εἰς τὸ Βελίκι - Λοῦκι.

Κατὰ τὴν νικηφόρον χειμερινὴν προέλασιν τῶν Ρώσων εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν τόσον μεγάλον στρατηγικὸν σθένος, οἱ Γερμανοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ υποχωρήσουν ἀτάκτως πρὸ τῆς κεραυνοβόλου Ρωσικῆς ἐξορμήσεως. Ἐγκαταλείποντες χωρίον κατόπιν χωρίου καὶ ὄχυρόν κατόπιν ὄχυροῦ, ἄφησαν ὀπίσω τῶν ἕνα ἀπολογισμὸν καταστροφῆς ἀνθρωπίνων μαζῶν καὶ πολεμικῶν μηχανῶν πολλαὶ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τῶν Ρώσων.

Ἔτσι ὑπεχώρησε ντροπιασμένος ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν γενναίαν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ἠθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ τὴν τρομακτικὴν του δύναμιν.

Οἱ Ρώσοι ἔδωκαν τὸν ἀπολογισμὸν τῆς μεγάλης τῶν χειμερινῆς ἐπιθέσεως σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖον εἰς διάστημα τεσσάρων μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν ἐφονεύθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν 850,000 Γερμανοί, καὶ συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι 350,000. Κατεστράφησαν ἢ περιήλθον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ 5,000 ἀεροπλάνα μαζὺ μὲ 9,000 τάνξ καὶ 20,000 τούφέκια. Οἱ Ρώσοι προήλασαν 400 μίλλια.

Μερικὰ ἐκ τῶν Γερμανικῶν τάνξ τὰ ὁποῖα ἐγκατελείφθησαν Νοτιανατολικῶς τῆς λίμνης Ἰλμεν.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ ΔΕΝ ΛΥΓΙΖΕΙ

ΚΑΙ ΜΕΝΕΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Τό 'Ελληνικό πνεύμα δεν εγνώρισε ποτέ την υποδούλωσι. Καί κάτω από την σκληρή σκλαβιά διελάλησε πάντα την απόφασιν της 'Ελλάδος να ζήσῃ ἐλεύθερη. Σ' αὐτή τὴν σελίδα βλέπει ὁ ἀναγνώστης πῶς σκέπτονται οἱ ἐλεύθεροι λογοτέχνηαι μας καί πῶς οἱ ὑπὸ κατοχὴν. Καμία διαφορά δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο κόσμων.

Ὅλοι οἱ πνευματικοὶ ἡγέται τῆς 'Ελλάδος κάτω ἀπὸ ὁποιοδήποτε οὐρανὸ καί ἂν βρίσκονται, κρατοῦν τὸν ἴδιον πυρρὸ τῆς Λευτερίας.

•Νῦν δ' οὐδὲν ἔστι τέρμα προκειμένον μόχθων,
πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος
Αἰσχύλου •Προμηθεὺς Δεσμώτης•

Ἡ τραγωδία τῆς 'Ελλάδος μας σ' αὐτὸν τὸν πόλεμον μοιάζει καταπληκτικὰ μὲ τὸ πάθημα τοῦ Προμηθέα.

Ὅπως ἐκεῖνος τότε γιὰ νὰ σώσῃ μὲ τὴν διδασκαλίαν τοῦ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν ἐξολόθρευσιν τοῦ τοῦ μελετοῦσε ὁ Αἰῶς, χάριν τῆς νέας τάξεως πραγμάτων τοῦ ἐσχεδιάζε νὰ ἐπιβάλλῃ «ὕψιβρομετιῶ ἐπινεύσει» ὠδηγήθηκε στὸν Καῦκασον, ὅπου καθελώθηκε ἀπὸ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας, τὸ Κράτος καί τὴ Βία. ἔτσι καί ἡ Πατριδα μας σήμερον, γιὰ ν' ἀναστρέψῃ μὲ τὴν ἡρωϊκὴ ἀντίστασιν τῆς τὰ σχέδια τῶν Γερμανοϊταλῶν, στεναίξει ὑπὸ τὸν ξενικὸν ζυγόν, καί τὸ χειρότερον ἐξοντώνεται συστηματικὰ ἀπὸ μῖσος γιὰ τὴν ἀνιστοιότητά της, καθὼς κ' ἐκδίδῃσι γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν τοῦ προσέφερε στὴν ἀντίθετη παρατάξι.

Γιὰτὶ ἂν ἡ κατοχὴ καί ἡ υποδούλωσι ξένων ἑδωκὼν σκοπὸν ἔχουν γιὰ πολλοὺς τὴν ἐκμετάλλευσιν καί τὸν πλουτισμὸν, γιὰ τοὺς Γερμανοϊταλοὺς ἡ κατοχὴ τῆς φτωχῆς καί ἀγόνης χώρας μας σκοπὸν δὲν ἔχει ἄλλον παρὰ τὴν ἀπὸ φθόνου κ' ἐκδίκησιν ἐξαφάνισιν τῆς φυλῆς μας καί μαζὺ ὅλων τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν τοῦ τῆς κοσμοῦν.

Πλὴν, ὅπως ὁ Προμηθεὺς καρτερικὰ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπέφερε τὰ πάθη του, ἔτσι καί ἡ 'Ελλάδα μας δὲ θὰ λυποψηγῆσῃ, παρὰ θὰ ἐπιμένῃ καί θὰ ὑπομένῃ, βεβαίᾳ πῶς κάποτε θὰ προβάλλῃ ὁ νέος Ἡρακλῆς ποὺ θὰ τῆς λύσῃ τὰ δεσμὰ καί θὰ τῆς ἀπονεύσῃ τὸν τῆς ἀρετῆς στέφανον.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΓΝΗΣ

Αἱ ἡμέραι τὰς ὁποίας διερχόμεθα εἶναι δύσκολοι ἀλλὰ εἶναι καί μεγάλοι. Σεινοὶ θεματοφύλακες τῶν παραδόσεων τοῦ Κάλλους καί τῆς Τιμῆς ἐκκρίζονομε ἀπὸ τὴν ψυχὴν μας τὰς ἀγωνίας, ἵνα εἰσχωρήσῃ εἰς αὐτὴν ἀνεῦ ἐνδοιασμῶν ἢ πεποιθήσεως εἰς τὸ αἶσιον τέρμα τοῦ Ἀγῶνος. Διότι ἡ χαρὰ τῆς Νίκης ῥοδίζει ἤδη εἰς τὸν ὄριζοντα. Αἱ δοκιμασίαι τῶν ἀδελφῶν μας εἶναι καί δοκιμασίαι ἰδικαί μας.

Σεινοὶ θεματοφύλακες τῶν παραδόσεων τῆς Φυλῆς, ἄς ἐρωτήσωμεν τὰς ἀθανάτους ψυχὰς τῶν Τιτάνων τῶν Θερμοπυλῶν, τῶν Πλαταιῶν, τῆς Σαλαμίνος, τῆς Πλατιάδος τῶν Γιγάντων τοῦ Εἰκασίενα, καί τῶν παιδιῶν μας ποὺ ἐπότισαν μὲ τὸ τίμιον αἷμα τὸν τὰ τελευταία αὐτὰ χρόνια τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, πῶς πρέπει νὰ διατηρήσωμεν εἰς τὰ ἔτη τῆς τῆς Τιμῆς ποὺ μᾶς ἐνεπιστεύθησαν.

Μὲ τὴν πίστιν αὐτὴν τὰ καλύπτοντα νέφη τὸ μέλλον, θὰ διαλυθῶν. Οἱ οὐρανοὶ θὰ ἀνοίξουν τὰς πύλας τῶν εἰς τὴν ἀλήθειαν. Ψαλμοὶ καί Μελωδίαί θὰ διαδεχθῶν τότε τοὺς θρήνονς. Ὅσοι πονοῦν ἀπὸ τὰ θάνασιμα πλήγματα τῶν ἀναξίων, αἱ μητέρες ποὺ ἤρξαν τὰ παιδιὰ τους, οἱ δοκιμαζόμενοι ἀπὸ τὴν σκληρότητα τῶν κατακτητῶν, ὅλος ὁ κόσμος μὲς ὁ Ἑλληνικός, πρέπει νὰ κατανοήσῃ τὴν μεγάλην ἔννοιαν τῆς γενομένης Θυσίας.

Ὁ κόσμος τῶν ἐθνῶν ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τοὺς ἀπογόνους τῶν ἀθανάτων. Πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Θαιήματος. Ἀναμένει ἀπὸ ἡμᾶς τὸ νέο Θαῦμα τὸ ὁποῖο καί ἤρξισ νὰ συντελεσθῇ ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν μαρτυρικὴν Ἑλλάδα, ὅπου οἱ Ἐλεύθεροι Πολιορκημένοι διδάσκουν εἰς τὸν κόσμον πῶς πρέπει νὰ πεθαινῇ κανεὶς διὰ τὴν Ἐλευθερίαν.

Α. ΛΕΟΝΤΗΣ

Ὁ καρπὸς τῶν Θυσιῶν μας

Ὑπὸ ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΩΤΙΑΔΗ

Ἡ 25ῃ Μαρτίου στάθηκε μιὰ νέα εὐκαιρία γιὰ νὰ ἐκδηλώσω, ἀκόμα μιὰ φορά, τὰ ἐλεύθερα ἔθνη τὴν ἐκτίμησιν καί τὸν θαυμασμὸν τους γιὰ τὴν Πατρίδα μας. Γράφτηκαν ὕμνοι καί ἔγιναν ἀπὸ τὰ πιὸ ἐπίσημα χεῖλη, δηλώσεις ποὺ γεμίζουν μὲ δίκαιη ὑπερηφάνεια κάθε Ἑλληνικὴ καρδιά. Ἡ ἐκτίμησιν καί ὁ θαυμασμὸς τῶν ξένων πρὸς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀνάγεται πιά μόνο στὸ Παρελθόν. Ἐμπνέεται ἰσότημα καί ἀπὸ τὸ παρόν. Τῆς θέσης ποὺ κατέχομε τώρα στὸν κόσμον δὲν τὴν χρωστοῦμε ἀπλῶς στὰ ἔργα τῶν προγόνων μας. Ἡ γεννεὰ μας, ὅπως καί ἡ γεννεὰ τοῦ 21, ἀπέδειξε πῶς ὁ πυρρὸς ποὺ ἐφώτισε τὴν τολμηρὰ καί τὴν ἐλεύθερη πράξις ἐκείνων, δὲν ἔσβυσε στὰ δικά μας τὰ χέρια. Ὁ ἴδιος πυρρὸς φωτίζει μὲ τὴν ἴδια πάντα λάμψιν πάνω στὴν ἴδια γῆ παρόμοιες πράξεις ἀθανασίας.

Ἀλλὰ οὔτε οἱ ἔπαινοι τῶν ξένων, οὔτε ἡ δίκαια συναίσθησι πῶς στὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή τῆς Παγκόσμιας Ἱστορίας ἐκάναμε ξανά τὸ καθήκον μας ἀπέναντι στοὺς ἑαυτοὺς μας καί στὴν ἀνθρωπότητα, δὲν πρέπει νὰ ἐλαττώσῃ τὴν προσπάθειαν μας. Δὲν μποροῦμε καί δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναπαυθοῦμε. Ὁ καιρὸς νὰ ἐκκουρασθοῦμε ψυχικὰ καί σωματικὰ ὄχι μόνο δὲν ἦλθε, ἀλλὰ εἶναι ἀκόμα μακρὰ. Μπροστὰ μας βρίσκεται ὁ καιρὸς τῶν θυσιῶν μας. Χρειαζέται δὴμος ἀκόμα γιὰ νὰ ὀριμώσῃ καί γιὰ νὰ μὴν πᾶνε χαμένοι οἱ ὡς τώρα κόποι μας, τὴν πιὸ εἰλικρινῆ καί τὴν πιὸ ἀγνή φροντίδα μας.

Πρέπει νὰ ἔχουμε κάθε στιγμὴ στὸ νοῦ μας, πῶς σήμερον δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνας μεταβατικὸς σταθμὸς. Εἶναι τὸ τέρμα καί σύγχρονα ἡ ἀφετηρία. Εἴτε τὸ θέμε, εἴτε ὄχι, στὸ 1939 ἔσβυσε μιὰ ἐποχὴ. Αὐριο δταν θὰ ἔχει παικθῆ καί ἡ τελευταία πράξις τοῦ πολεμικοῦ δράματος, ἡ αὐλαία θὰ σηκωθῇ γιὰ νὰ φωτίσῃ ἓνα νέο κόσμον. Μὲ τὰ μάτια τοῦ νοῦ καί τῆς ψυχῆς μας ὀρθάνοικτα, πρέπει τὸ ἔθνος μας νὰ βαδίσῃ ἔτσι, ποὺ νὰ καταλάβῃ, στὸ νέο αὐτὸ κόσμον, τὴν θέσιν ἐκείνην ποὺ γιὰ αὐτὴν ἀκριβῶς ἔχασαν τόσο ἥρωες τὴ ζωὴ τους. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχουμε μπροστὰ μας, τὴν κάθε ὥρα, τὴν κάθε στιγμὴ, τὸ δράμα τῶν ἀδελφῶν μας στὴν πολὺπαθὴ Πατρίδα. Τὸ δράμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ποὺ γιὰ ν' ἀνέβῃ στὴν κορυφὴ τῆς Δόξας, πότισε μὲ τὸ καλύτερον αἷμα τοῦ τὸ δύσβατο μονοπάτι. Θυσίασθη καί θυσιάζεται. Μαρτύρησε καί μαρτυρεῖ. Γνώρισε ὅλους τοὺς πόνους καί ἔχυσε τὰ πιὸ πικρὰ δάκρυα.

Φωτοτυπία μουσικῶν ἐφημερίδων τῆς Ἑλλάδος

ΕΤΟΣ Α' ΑΡ. 6

Ἀθῆνα 1 Νοεμβρίου 1942

Η ΜΑΧΟΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Ἐκλείων προχθὲς δύο χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ποὺ θὰ μείνῃ ἰστορία τῆς ἀνθρωπότητος καί τῆς Ἑλλάδος ὅσον μὲ ἀπὸ τὴς σημαντικώτερες χρονολογίαι. Γιατὶ εἶναι ἡ μέρα τοῦ καταπληκτικώτερου θαύματος ἐνὸς λαοῦ 7 ἐκατομμυρίων καί τοῦ μεγαλυτέρου ἀσχοῦς μιᾶς πᾶσης αὐτοκρατορίας 45 ἐκατομμυρίων. Ἀπάνω ἀπὸ τὴν ἡρῆ λογικὴ τὸς στυγνοῦς ἄρθρου, τὴν πρωτοφανῆ ἀνισότητα τῶν μέσων, ὄψωθηκε νικηφόρος καί ἐκθρομβωτικὴ ἡ ἀδάμαστη θέλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ διεκδικήσῃ σπῆμα πρὸς σπῆμα μὲ τὸ τίμιον αἷμα τοῦ τῆς νῆ τῶν πατέρων του.

Ὁ ἀνάνθρωπος ἐχθρὸς ἔλασε μέσα σὲ μὲ μὲρα τὸ πλεονέκτημα τοῦ ἀφιδιασοῦ. Καί δὲν εἶχε συμπληρωθῆ ἔκτοσι μέρες, δταν ἀπὸ τὸ ἴνα ἄρα τοῦ μετώπου ὡς τὸ ἄλλο, ὁ ἔνοστος Ἑλληνικὸς λαὸς ἐμάχετο πιά σὲ ἔσφαρος τοῦ ἐχθροῦ, ἐνῶ ὁ κόσμος συνέχει τὴν ἀνασπῆν του ἀπὸ τὴν κατάληξιν. Ἡ ἐποποιία αὐτὴ κράτησε ἔξιν ἡμέρας, γεμάτους ἀπὸ ὑπεράνθρωπα κατορθώματα, πρωτοφανεῖς ἡρωισμοὺς, χαλύβδινη ἀποφασιστικότητι καί τρομερὴ δοκιμασία. Ὁ κομπάνιος τῆς Ρώμης ἔδωκε τὸν μεγαλυτέρον κῶλον, ποὺ μπορεῖ νὰ δεχθῆ ἓνας «κατακτητῆς». Τὸ ἴνα τρίτο τῆς χώρας ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξέκρινε γιὰ νὰ ὑποστήσῃ τὴν Ἑλλάδα, βρισκόταν πιά σὲ τὰ χέρια τοῦ μαχομένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐσθονομένου καί γελοιοποιημένου σὲ μάτι ὅλου τοῦ κόσμου, ἴκτεσε τὴ βοήθειαν τοῦ κερύου του καί «συνεταίρου» του. Καί τότε, σὲ 6 Ἀπριλίου τοῦ 1941, στήν φασιστικὴ ἀναβρία, προσέστη ἡ χιτλερικὴ ἀίτιαι. Ἄλλος ἓνας λαὸς 80 ἐκατομμυρίων ρομπὸτ ἐπέθεθη ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν 7 ἐκατομμυρίων. Δὲν ἔπαυε στήν ἰστορία παρομοία περίπτωσι. Οἱ δύο αὐτοὶ λαοὶ θὰ εἶναι μειωμένης τιμῆς στή συνείδησιν τῆς ἀνθρωπότητος ὅσο θὰ ὑπάρχη κόσμος καί μόνο γι' αὐτὴν τὴν πράξιν. Καί ὡς τέτοιους δὲν βλέπει ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

Τὸ χιτλερικὸν ἔγχεριδι ποὺ χτύπησε ἀπὸ τὰ πτερά τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἐγονάτισε. Καί ἔρχισε τὸ ἀνεπίστο δρῆμα τῆς δουλείας κάτω ἀπὸ δύο κατακτητῆς, ποὺ συνέχευετῃ ἐνάμιση χρό-

νο τῶρον. Ληληταούμενος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπὸ δύο ληστῆς ποὺ ἀλληλομισοῦνται καί ἀλληλο-υποβλέπονται, ἀπογοητευόμενος μεθοδικὰ, καταπιεζόμενος, προπληκτισόμενος, τρομοκρατούμενος, κρατῆ, παρ' ἄλλην αὐτὴ τὴ δοκιμασία, ψηλὸ τὴ σημαία τοῦ ἔθνοσος του καί τῆς ἀξιοπροπέλας του, δὲν τὸν ἐγκατέλειψε ὅτε μιὰ στιγμὴ ἡ ἀκλόνητη πεποίθησι γιὰ τὴν τελικὴ νικὴ, ὁ ἀκόλητος πόθος τῆς Ἐλευθερίας, ἡ βαθεῖα περιφρόνησι πρὸς τοὺς κατακτητῆς του, τὸ ἡρωϊκὸ πνεῦμα τοῦ ἀγῶνος καί τῆς θυσίας.

Μερικοὶ Ἑλληνες στρατηγοὶ κατέθεσαν τὰ ὄπλα· ὁ Ἑλληνικὸς ὅμοσ λαὸς δὲν τὰ κατέθεσε. Καί συνέχευε τὸν πόλεμον κατὰ τὸ ἐχθρὸν καί στήν κατεκτημένην, κατεστραμμένην, καί ληληλατημένην χώρα καί ἔξω ἀπὸ αὐτὴν. Γράφεται τώρα μιὰ καινούργια ἐποποιία, τὸ γέρας τῆς ὁποίας θὰ εἶναι μιὰ καινούργια Ἑλλάδα, ὡλοκληρωμένη ἔθνικῶς, ἐνομοσύνη ἐσωτερικῶς, μιὰ Ἑλλάδα κτῆμα καί κομμάτι τοῦ λαοῦ καί ὄχι κομμάτι κλίμακας. Ὁ ἀγῶνας ποὺ διεξάγεται τώρα, διεξάγεται ὄχι μόνον ἐναντίον τῶν ἀνάνδρων κατακτητῶν, ἀλλὰ καί ὅλων τῶν ἱπποδῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν. Εἶναι ἀγῶνας γιὰ τὴν ἔθνικὴν Ἐλευθερίαν καί γιὰ τὴν λαϊκὴν Ἐλευθερίαν. Εἶναι ἀγῶνας ἔθνικῶς, κοινωνικῶς καί πολιτικῶς.

Μετὰ δόντια σφιγμένα ἀπὸ τὸ μῖσος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καί ἀπὸ τὴν ἀποφασιστικότητι γιὰ τὸν ἀγῶνα μέχρι τῆς τελικῆς νίκης, κλίνομε σήμερον ἐλοσθικὰ τὸ γόνυ μπροστὰ στήν ἱερὴ μνημὴν ἐκείνων ποὺ προέταξαν τὰ στήθη τους κατὰ τοῦ ἐπιδρομέως καί ἔπεσαν, δίνοντας σ' ὅλον τὸν κόσμον τὸν μεγαλυτέρον μῆθημα τῆς ἰστορίας. Ἀναλογιζόμεθα ἐπίσης μὲ θαυμασμὸν, ὅλους ἐκείνους τοὺς ἡρωϊκοὺς ἔθελοντες τοῦ ἔθνικοῦ ἀγῶνος, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὴν κατακτησὴν ἐδείξαν καί δειχνοῦν στὸν ἐχθρὸν μὲ τὴν ἀνταρσίαν τους, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν κόμπεται καί οὔτε θὰ κομψῆ ποτέ. Ὁ ἥλιος τῆς νίκης θὰ φωτίσῃ καί πάλι τὰ Ἑλληνικὰ βουνὰ καί τοὺς Ἑλληνικοὺς κῆπους καί θὰ χαρίσῃ στὸν μαρτυρικὸν αὐτὸν λαὸν τὴν ὀριστικὴν καί τὴν πλήρη Ἐλευθερίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΕΙΣΑΤΑ

„ΙΕΡΗ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ“

ΕΤΟΣ Α' ΑΘΗΝΑ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1942 ΑΡΙΘ. 1

ΜΑΣ ΚΑΛΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

Οἱ ὄρες ποὺ περνᾶει ἡ ἀνθρωπότητι καί μαζὶ τὸ ἀξιώτερον καί εὐγενικώτερον κομμάτι τῆς Ἑλλάδος, εἶναι οἱ πιὸ κρίσιμες καί οἱ πιὸ ἀποφασιστικὲς γιὰ τὴν τύχην τῆς. Κάθε λεπτὸ ποὺ διαβαίνει στὸ μεγάλο ῥολοὶ τοῦ χρόνου, ἡ κάθε ὄρα ποὺ χτυπάει, εἶνε γεμάτη ἀπὸ σκληρὸ καί ἀπῆλι ἀγῶνα ζωῆς ἢ θανάτου, ὀλεστικῆς ἢ θανάτου. Ἄλλος δρόμος γιὰ τὴν ἀντικρίαν καί ὄρες ψυχῆς δὲν ὑπάρχει. Ἡ Λευτερία καί ἡ βία χτυποῦνται σὲ θανάτου ἀγῶνα.

Στὴς στέπες τῆς μαρτυρικῆς Ρωσίας, στήν καφετῆρῃ ἀίμα τῆς Λιβύης, στοὺς ἀπέραντους ὀκεανούς τῆς παραγμένης θάλασσας, στὸν γκριζόν οὐρανὸν τῆς Δύσης, στὰ νησιά τοῦ Εἰρηνικοῦ, στὰ χωριά καί στὴς πόλεις, στὰ χωράφια καί στὰ ἐργοστάσια, παντοῦ παντοῦ ἀδελφωμένα τὰ ἔθνη «Ἐθνη, Ἀγῶλοι, Ἀμερικάνοι, Ρώσοι, ἡ ἀγία Τριάς τῆς Νίκης, καί πᾶσι τοὺς ὄλοι οἱ ἄλλοι, πολεμῶνε μέρα καί νύχτα, μὲ σφιγμένα δόντια καί ἀγρία ἀποφασιστικότητι, μὲ ἀκαμπτη βεληματικότητι, πολεμοῦνε γιὰ ἓναν καλύτερον καί εὐτυχέστερον κόσμον.

Καί ἡ Ἑλλάδα, ὁ πρῶτος νικητῆς τοῦ πολέμου, ὁ πρῶτος νικητῆς τῆς ἱερῆς σταυροφορίας γιὰ τὴν Λευτερίαν, περνᾶει ὄρες σκλαβίας καί καταπίεσης, ἀλλὰ καί ὄρες γεμάτες μέσα στὴ πένθησι οἰωτῆ τους μὲ τὴν προσμονὴν τῆς μεγάλης στιγμῆς. Στὸ ἱερὸν χῆμα τῆς κ' ἔξω ἀπ' αὐτὸ, καινούργια μνημῆμα ἐλπιδοφόρα διασταυρῶνονται. Οἱ ἀντάρτες στὰ βουνὰ μας, οἱ ἐργάτες καί οἱ ἀγρότες, οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, ὁ γενναῖος μας στρατὸς στὴ μέση Ἀνατολή, ὄλοι τὴν κάθε στιγμὴν τῆς γιομίζουσαν ἀπὸ ἀγῶνα καί πράξις αὐτοθυσίας καί ἡρωισμοῦ. Καί ἀπάνω ἀπ' ὅλους τὰ εὐγενέστερα καί γενναῖοτερα παιδιὰ τῆς, οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος, μὲ στραφετῆρά μάτια καί τενωμένο στήθος τραβῶνε πρωτοπόροι στήν πάλιν. Οἱ νέοι μας ποὺ τὴ ψυχὴ τους δὲν τὴν μᾶραν ἐ ἀποληρναντικὸν λῖθος τῆς ἀπογοητεύσεως, οὔτε τὴν πᾶγωσε ὁ κρύος πάγος τῆς δυστυχίας καί τῆς πείνας. Οἱ νέοι μας ποὺ φυλακίζονται, ἐξορίζονται, δέρνονται ἀλλὰ δὲν συνθηκολογοῦν, οἱ νέοι μας ποὺ ἡ ψυχὴ τους εἶναι γεμάτη ἀπὸ φλόγα καί ἀπὸ τὸ ὑπέροχον δρῆμα τῆς Ἑλλάδος μεγάλης, ἠθικῆς, γεωγραφικῆς, πολιτικῆς, μιᾶς Ἑλλάδος στενὰ συνταγισμένης μὲ τὴν ἀνθρωπότητι.

Καί ὁ ἥλιος τῆς νίκης ἀρχίζει νὰ ξεπροβάλλει ἀργὰ πρῶν ἀπ' τὸ βουνὸ τῆς σκλαβιάς ποὺ μὲ τὴν πηχτὴ σκιά του δικάζει καί ἐμποδίζει τὴν ἐλεύθερη ἀνασπῆ μας. Ὁ ἀγῶνας σήμερον στὴς κατεχόμενες χώρες τῆς Ἑυρώπης ἀρχίζει νὰ περνᾶει ἀπὸ τὰ ἀνεύθυνα ἀτομικὰ κινήματα, ἀπὸ τὴν ἀνεύθυνα πράξις μικρῶν ομάδων, νὰ περνᾶει σὲ πιὸ ἀποφασιστικὸ στάδιο. Στὸ στάδιο τῆς πλατείας μαζικῆς ὀργανώσεως, στὸ στάδιο τῆς αὐστηρᾶ ἔθνικῆς δουλείας, στὸ στάδιο τῶν ἀποφασιστικῶν καί ὀπολογοισμένων πράξεων, στὸ στάδιο τῶν καθολικῶν σχεδίων, στὸ στάδιο τοῦ ζυγηματοσ ἀπὸ τὸ λήθαργο ὄλων τῶν τιμῶν Πατριωτῶν, ὄλων ὄσοι ἀναβῶνουν τὴ λύσῃ τῶν κοινωνικῶν καί πολιτικῶν προβλημάτων τῆς στιγμῆς καί τῆς ἐποχῆς καί μετὰ τὴν εἰρήνην καί ἀπερίσπαστοι καί ἐνεργοὶ κυττάρων νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἔθνικὴν ἀπελευθέρωσιν.

Ἡ ὀργάνωσὴν μας, ὀργάνωσιν τῶν βιολογικῶν, ψυχικῶν καί πνευματικῶν νέων τῆς Ἑλλάδος, γεννήθηκε στήν ἀποφασιστικὴ καί μεταβατικὴ αὐτὴ στιγμὴ, πρῶ ὁ ἀγῶνας ἀρχίζει νὰ γίνεται, πρέπει νὰ γίνει, σοβαρότερος, πιὸ ὀργανωμένος, πιὸ ἐπαστασιατικός. Ἡ «Ἱερὴ Ταξιαρχία» ἀπευθύνεται στοὺς νέους καί στὴς νέες τῆς Ἑλλάδος καί τοὺς λέει: «Ὅπου κ' ἂν βρισκόσαστε, ὅτι κ' ἂν κᾶνετε, μπορεῖτε νὰ βοηθήσετε τὴν γλυκίαν μας πατρίδα. Ἐργαζόμενοι στὸ γραφεῖο, στὸν ἀγρὸ ἢ στὸ ἐργοστάσιον, φοιτητῆς, σπουδαστῆς, νέου τοῦ μόχθου καί τῆς δουλείας, τῆς μελέτης καί τοῦ πνευματος, ὄλοι σφιχτὰ ἀδερφωμένοι στὸν ἀγῶνα.

Στὸν ἀγῶνα αὐτὸν δὲν μᾶς καλεῖ μιὰ ὀργάνωσι. ΜΑΣ ΚΑΛΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ. Ἀπ' τὸ ματωμένο τοῦ στόμα, μᾶς κράζουν ὄλοι οἱ ἡρώες τῆς ἰστορίας μας, ἀπ' τὸ ματωμένο τοῦ στόμα φωνάζει «ἄρα» ὁ τοσλιὰς τῶν Ἀλβανικῶν βουνῶν, φωνάζει «Νίκη» ὁ Λεωνίδας τοῦ 41 τοῦ Ροῦπέλι. Μᾶς καλεῖ ἡ Ἑλλάδα ἡ τραυματισμένη, ἡ Ἑλλάδα ποὺ ὑπερέχει ἡ πατρίδα μας, ἡ ἰστορία μας, οἱ ταφοὶ μας, ἡ ἴδια ἡ ζωὴ μας. Καί στὴ φωνὴ τῆς οἱ νέοι μας ἀπαντᾶνε γιὰ ἄλλη μιὰ φορά. «Ἐμᾶστε παρόντες» στὴ ζωὴ καί στὸ θάνατον, στὴν εὐτυχία καί στὴν δυστυχία, στὴν Λευτερίαν καί στὴν σκλαβία, ὄλοι μαζὶ. Ὅλοι στὸν ἀγῶνα... Ἐπὶ τὸν ἀγῶνα γιὰτὶ ΜΑΣ ΚΑΛΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ.

• Ἡ μεγαλωσὴν στὰ ἔθνη δὲν μετριέται μὲ τὸ στρέμμα. Μὲ τῆς καρδιάς τὸ πύρμα μετριέται καί μὲ τὸ αἷμα. Κ. ΠΑΛΜΑΣ

ΦΩΤΟΤΥΠΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Καί τὸ χειρότερον, αὐτὸς, ὁ νικητῆς τῆς ἰδέας, ταπεινώθηκε καί ἐξευτελιώθηκε. Τὸ παραδειγμὰ του προσδιορίζει τὴ δικὴν μας στάσι. Οἱ πόθοι του πρέπει νὰ εἶναι οἱ μῶνοι μας πόθοι, οἱ ἐπιδιώξεις του οἱ μόνες μας ἐπιδιώξεις, τὰ ἰδανικὰ του τὰ μόνια μας ἰδανικὰ καί ἡ θέλησί του ἐπιταγὴ γιὰ μᾶς. Γι' αὐτὸν ὄλα. Τὸ κάθε τί. Γιατὶ αὐτός, εἶναι τὸ πᾶν, καί μόνον αὐτός. Ὑπάρχομε γιὰτὶ ὑπάρχει, γιὰτὶ ἀγωνίζεται, γιὰτὶ ἀγωνιᾶ, γιὰτὶ δὲν ὑποκύπτει καί δὲ συμβιβάζεται. Ὑπάρχομε γιὰτὶ ὑποφέρει, γιὰτὶ πεινᾶ καί γιὰτὶ τόσο συχνὰ, ἀλοίμονο, πεθαίνει. Μόνον λοιπὸν μὲ ὄσα θὰ πράξομε ἀντάξια τῶν δικῶν του θυσιῶν θὰ γίνῃ ὁ καθένας μας ἀξίος ἐπιστροφῆς στοὺς κόλπους του

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΑΣ

Αθήνα του 1943

Τό θέατρο είναι γεμάτο κόσμο. "Ανθρωποι κουρασμένοι από τις στερήσεις που έρχονται να ξεχάσουνε για λίγο. "Η εμφάνισις της ντιζέζ χαιρετίζεται με χειροκροτήματα από την πλατεία και από το ύπερω. "Όταν σταματά για λίγο ο θόρυβος ή ντιζέζ αρχίζει το τραγούδι της :

Αθήνα και πάλι Αθήνα
κ' απόψε τὰ χείλη μου ως πούν
Αθήνα και πάλι Αθήνα
και γέροι και νηοί και παιδιά σ'άγαπουν.

Με μιάς δλο το θέατρο επαναλαμβάνει το τραγούδι σαν διαμαρτυρία και σαν διαδήλωσι. "Ενας Γερμανός αξιωματικός σηκώνεται επιδεικτικά από τις πρώτες καρέκλες και προχωρεί προς τὰ παρασκήνια.

Απαιτεί να σταματήσει το τραγούδι. Και το τραγούδι σταματά.

Αθήνα του 1943.

Δίχως ελεύθερο θέατρο.

Αυτό δέν μπορούσαν όμως να τὸ ανεχθουν οι "Ελληνες ήθοιοι. Μερικοί απ' αυτούς πήραν τὴν ὑποχρέωσι να μεταφέρουν τὴν φωνὴ τοῦ "Ελληνικοῦ Θεάτρου στὴ Μέση Ἀνατολή. Μὲ κινδύνους και με στερήσεις γλύτωσαν ἀπὸ τὰ νύχια τῆς Γκεσταπό. Δέν θὰ δώσουμε ὀνόματα. "Ενας ἀναγκάστηκε να περάση τρεῖς μῆνες στὰ βουνά! "Ετσι τὸ "Ελληνικὸ Θεάτρο συνεχίζει τὴν δρᾶσι του.

Κάπου στὴ Μέση Ἀνατολή.

"Ενα μικρὸ θέατρο εἶναι γεμάτο κόσμο. Φαντάροι, ναύτες, "Ελληνες μετανάστες. Στὴ σκηνὴ ἐμφανίζεται ἕνας Μενιδιάτης ὁ ὁποῖος διηγείται τὰ παθήματα τῶν Ἰταλῶν :

"Εχουμε αὐτοκράτορα
χωρὶς να ἔχουν κράτος
Μονάχο τους βασιλεῖο
τῆς θάλασσας ὁ πάτος.

Στὴν ὥρα ἐμφανίζεται και ἕνας παληατζῆς ποὺ ἔρχεται ὅπως λέει ν' ἀγοράση παληοσίδερα ἀπὸ τὴν διάλυσι τοῦ στόλου τοῦ Μουσολίνι. "Εχει ἀποβιβασθῆ στὴν Τρίπολι και περιπλανᾶται μέρες γυρεύοντας τὸ Ναυαρχεῖο τῆς Ἰταλικῆς Αὐτοκρατορίας και ἐν τέλει κάποιος τοῦ λέει :

Τὴν αὐτοκρατορία τους
ποὺ χτίσανε στὴν ἄμμο
μ ἕνα οἱ "Αγγλοι φύσημα
τὴν ἔχουν ρίξει χάμω . .

Χειροκροτήματα και πειράγματα ἀκούονται ἀπὸ τὴν πλατεία. Οι θεαταὶ διασκεδάζουν με τὰ παθήματα τῆς «Αὐτοκρατορίας» Ἀλλὰ νὰ, και μὴ ἄλλη σκηνή :

"Ενας Ἀντάρτης κατεβαίνει νύχτα ἀπ' τὸ βουνὸ να ἰδῆ τοὺς δικούς του. "Η γυναῖκά του τοῦ ἀνοίγει με τρεμάμενα χέρια ἀπὸ τὸν φόβο και τὴν συγκίνησι. "Ο Ἀντάρτης μαθαίνει ὅτι τοῦ σκότωσαν τὸ μονάκριβο παιδί του. Δέν λυποψυχεῖ και ἀπαντᾶ με βαρεῖα φωνή :

Κι' ἂν τουφεκίζουν "Ελληνες
τὰ Ναζικά καθάρματα
θὰ μάθουν πὼς οἱ "Ελληνες
δέν καταθέτουν τ' ἄρματα.

Και ὅταν ὁ Ἀντάρτης φεύγει πρὶν χαράξει ἢ αὐγὴ, ἢ γυναῖκά του πλησιάζει στὸ εἰκονοστάσι και κάνει τὴν προσευχὴ τῆς :

"Η δίκαια κατάρρα τῶν Ἑλλήνων
δέν θὲ ν' ἀφήση ὄρθια πέτρα στὸ Βερολῖνον.

Μιά ἀλλαγὴ σκηνικοῦ μᾶς παρουσιάζει τὸν Ντοῦτσε περίλυπο, καθισμένο στὸ κατῶφλι τοῦ Παλλάτζο. Σ'ἕνα μπυγαλάκι ἔχει δεμένα τὰ ροῦχα του. "Ο ἄνθρωπος ἔχει ξεπουλήσει πιά τὸ «μαγαζί» και ἐτοιμάζεται να φύγη. "Εκεῖ ἐμφανίζεται ἡ γυναῖκά του ἢ ὁποῖα τοῦ λέει :

Μίο κάρο μου Μπενίτο
τὸ ἴμπέρο μας φινίτο.

Ξαφνικά όμως και οἱ δύο τους στέκονται : «Τί μοαχοβολᾶ ; Τί κολόνια δυνατὴ εἶναι αὐτή ;» Στὴ σκηνὴ παρουσιάζεται τότε ὁ Τσιάνο ὁ ὁποῖος λέει στὸν πεθερό του :

Τὴν ἐπάθσαμε ὅπως στᾶπα
ἐμένα μ' ἔστειλαν στὸν Πάπα . .

Και ὅταν ὁ Ντοῦτσε διερωτᾶται τί να κάνει πλέον, οἱ σύμβουλοί του τοῦ λέν :

"Αἴντε τώρα να πνυγῆς
εἰς τὸν Τίβερι εὐθύς.

«Εὐθύς-Εὐθύς-Εὐθύς» ἐπαναλαμβάνει τὸ κοινὸν ἀπὸ τὴν πλατεία κτυπώντας τὰ χέρια του. Ἀλλὰ δέν περνᾶει καμμιά ἐννοεῖται παράστασις χωρὶς ἢ Ἑλληνικὴ σάτυρα να περιλάβῃ τὸν Ἰταλικὸ στόλο : "Ενας ἀγγελιαφόρος περνᾶ να πάῃ δῆθεν στὸν Ντοῦτσε ἀλλὰ στὸ δρόμο τὸν σταματᾶ ἕνας Εὐζωνας και τοῦ ἀνοίγει τὸ σάκκο για να διαβάσῃ τὰ ἐμπιστευτικά τηλεγραφήματα. "Ο Διοικητῆς τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου τηλεγραφεῖ στὸν Ντοῦτσε : «Ἡμέτερος στόλος τελείως ἄχρηστος στοπ. Εὐσεβάστως προτείνω μοι ἐπιτραπῆ καταβύθισις ἵνα διαφυλάξωμεν πλοῖα ἐν τῷ ὕδατι μέχρι πέρατος τοῦ πολέμου.» Τὸ κοινὸν χειροκροτεῖ ἀλλὰ και μὴ φωνὴ ἀπὸ τὸ ὑπερω συμπληρώνει :

—Νὰ τὰ βάλης στὶς γιάλες τὰ καράβια σου.

"Αλλὰ και ἢ ἀπάντησις τοῦ Μουσολίνι εἶναι ἐξ ἴσου ἠρωϊκὴ : «Ἐγκρίνομεν ἡμετέραν πατριωτικὴν αἴτησις στοπ. Βυθίσατε στόλον ἅπαντα στοπ. Κρατήσατε ὅπωςδήποτε μικρὰν λέμβον ἵνα δυνηθῶμεν ἐν καιρῷ να τὸ σκάσωμε μαζί »

"Ετσι τὸ ἐλεύθερο Ἑλληνικὸ Θεάτρο συνεχίζει και στὴ Μέση Ἀνατολή τὴν ἐθνικὴ του ἀποστολή. Οι Ἑλληνες ἠθοιοὶ προσφέρουν και αὐτοὶ τὶς ὑπηρεσίας τους στὸν Ἀγῶνα περιμένοντας τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ μπόρουν να τραγουδήσουν :

«Αθήνα και πάλι Αθήνα»

χωρὶς να τοὺς διακόψῃ καμμιά ἀπειλὴ τῆς Γκεσταπό . . .

Δύο Ἑλληνες ἠθοιοὶ ποὺ μιμοῦνται τὸν Χίτλερ και τὸν Μουσολίνι : "Ονειρο ἦταν και πάει..

«Και σιγά - σιγά μούφαγαν τὸ ἴμπέρο...»

Χίτλερ : Μὴ μοῦ στείλεις ἄλλες μεραρχίες σου γιατί... χάθηκα

ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΜΑ ἸΤΑΛ. ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

Ἐγνώσθη ὅτι Ἰταλικὸν ἀεροπλάνον ἀναχωρήσαν ἐξ Ἀθηνῶν και μεταφέρων ἀξιωματικούς τοῦ Ἰταλικοῦ Ἐπιτελείου, μεταξὺ τῶν ὁποῖων ὁ συνταγματάρχης Ταντίλε, κατέπεσεν ἐπὶ Ἰταλικὸ ἑδάφος και συνετρίβη. "Ολοι οἱ ἐπιβαίνοντες ἐφονεύθησαν. Πιστεύεται ὅτι τὸ δυστύχημα αὐτὸ ὀφείλεται εἰς σαμποτάζ.

ΟΥΤΕ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΔΕΝ ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΥΝ

Τελευταίως ὁ πρόεδρος μικρᾶς Κοινοτήτος ἐκλήθη ὑπὸ τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν και διετάχθη να περισυλλέξῃ τὰ πτώματα Βρετανῶν στρατιωτῶν οἵτινες εἶχον πέσει κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐκστρατεία και να ἐνεργήσῃ τὴν ἐπαναταφήν των ἐντὸς καταλλήλων φερέρων εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς Κοινοτήτος. "Ο πρόεδρος ἠρνήθη να ἀναλάβῃ τοιαύτην δαπάνην και ὅταν ἐζήτησεν ἐξηγήσεις διὰ τὴν περίεργον ταύτην διαταγήν, ὁ Ἰταλὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς :

«Δέν ὑπάρχει λόγος να ἐπιμένομεν. Αὐτοὶ ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ γυρίσουν ἐδῶ, και δέν θὰ ἦτο σωστὸ να ἰδοῦν ὅτι ἀφήσαμε τοὺς νεκρούς των σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι.»

Λέγεται ὅτι ἕνας ἄλλος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἰταλοὶ ἐζήτησαν τὴν ἐπαναταφήν, ἦτο τὸ ὅτι οἱ χωρικοὶ εἶχον προβεῖ εἰς ἐκδηλώσεις συμπαθείας ραίνοντες με ἄνθη και ἀνάπτοντες κερὶ ἐπὶ τῶν τάφων

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΗΘΗ

Κατὰ πληροφориαν ἀσφαλοῦς πηγῆς ὁ Συνταγματάρχης Σύλιγκερ συνελήφθη και ἐφυλακίσθη εἰς τὰς φυλακάς Ἀβέρωφ διὰ μεγάλην κατάχρησιν. Ἀνεκαλύφθη ἀποστέλων εἰς Γερμανίαν μεγάλας ποσότητας ὕφασμάτων. Ἐπίσης ὁ Γερμανὸς Συνταγματάρχης Φόνσερ συνελήφθη κατόπιν λιποταξίας. Εἰς τὴν κατοχήν του εὐρέθησαν μεγάλα ποσότητες ὕφασμάτων, κοσμημάτων, χαρτονομισμάτων και ἀριθμὸς μυστικῶν ἐγγράφων

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΟΥΪΣΛΙΓΚ ;

Οἱ Γερμανοὶ διαδίδουν ὅτι ὁ Ναζισμὸς προτίθεται να ἀπαλλαγῇ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Κυβερνήσεως ΚουΪσλιγκ. "Ο διορισμὸς τοῦ Λογοθετοπούλου ὡς πρωθυπουργοῦ θεωρεῖται ὡς τὸ πρῶτον βῆμα διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ὅλης διοικήσεως ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἀποκλειομένων και τῶν Ἰταλῶν ἀκόμη. Τὸ μέτρον τοῦτο ὑπαγορεύει, ὡς πιστεύεται, ἡ μέλλουσα ἐνδεχομένη ἐξέλιξις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως εἰς τὴν Μεσόγειον.

ΛΙΠΟΤΑΞΙΑ ἸΤΑΛΩΝ

Κατὰ τινὰς πληροφориας 200 Ἰταλοὶ στρατιῶται ἐστρατωνισμένοι εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλιποτάκθησαν. Οἱ λιποτάκται εἶχον προμηθευθῆ πολιτικὰς ἐνδυμασίας και ἀναχωροῦντες ἐγκατέλειψαν τὰς στολάς των και τὸν ὄπλισμόν των. Ἐρευνῶνται ὅλα τὰ ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα πρὸς ἀνεύρεσιν των.

ΘΑΡΡΑΛΕΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ ἐζήτησαν τελευταίως ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας προαστείου τῶν Ἀθηνῶν κατάλογον ὁμῶρων ἐκ 30 πολιτῶν, ἢ διαταγὴ δὲ ἐσημείωνεν ὅτι ἔπρεπε να προτιμηθοῦν οἱ Κομμουνισταί. "Ο διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀνωτέρων του ἀπέστειλε κατάλογον ἐξ ἀξιωματικῶν και ἀνδρῶν τοῦ ἀστυνομικοῦ του τμήματος.

ΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΒΓΑΛΜΕΝΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Κάτω από το παράθυρο ενός ελληνικού σπιτιού, μέσα στη νυκτερινή γαλήνη, ακούεται ο ήχος μιας κιθάρας που συνοδεύει τις φωνές δύο — τριών κανταδόρων. Έάν θα μπορούσαμε να ριξουμε μια ματιά από το παράθυρό μας, δίχως να ενοχλήσωμε τους τραγουδιστάς, θα βλέπαμε δυο φαντάρους άδειούχους που έχουν πάρει κάποιον φίλο τους και έχουν έλθει να τραγουδήσουν την αγαπημένη τους :

*Ο πόλεμος και αν μās χωρίζη
ή έλπίδα μέσα μου ανθίζη
πώς κοντά σου πάλι θά με δής
να σου γυρίζω νικητής.*

Οι καύμοι και οι πόνοι της Ελλάδος που στενάζει προσωρινά κάτω από τον ζυγό του Κατακτητού, έχουν κλεισθή σε πολλά τραγούδια. Τα τραγούδια αυτά που ξεπετάχθηκαν μέσα απ' την ψυχή του Έλευθέρου Έλληνα, είναι βγαλμένα από τον πόνο για την δοκιμασία της Πατρίδος. Ένα απ' αυτά, φερμένο απ' την Σοφία Βέμπο στη Μέση Ανατολή δείχνει πόσο βαθειά πιστεύει ο λαός μας στο άισιο τέρμα του άγώνος :

*Θά τελειώση ο πόλεμος
και θ' ανθίσουν οι λόγγοι
και θά παύσουν ν' ακούονται
την μαννάδων οι βόγγοι.*

Και με τον δραματισμό αυτόν της γλυκειάς Λευτεριάς, άλλος συνθέτης πετάει με τὰ φτερά της Αρμονίας στη σκλαβωμένη Αθήνα και αφήνεται νοερως να διαβή τραγουδώντας τὰ δρομάκια της Πλάκας :

*Αθήνα μου μὴν κλαῖς
τὰ δάκρυα καταπιές,
Καῦμούς, πόνους βαθειά
κρύπτους καρτερικά
μὴ σὲ λυγίσουν!
Αθήνα μου μὴν κλαῖς,
Σημαῖες γαλανές
θὰ σὲ στολίσουν!*

Και μέσα σ' αυτόν τον γλυκό δραματισμό, ο τραγουδιστής δὲν ξεχνάει την αγαπημένη του που την αποχωρίσθηκε ένα πρωινό για να έλθη στη Μέση Ανατολή να συνεχίση τὸν Άγώνα. Ακούει και πάρι την φωνή της να έρχεται σάν παρηγολιά και σάν παράκληση από την μακρινή ακρογυαλιά που περιμένει να φανοῦν τὰ καράβια του γυρισμού :

*Μὴν ἀργήσης
να γυρίσης
την καρδιά μου ο γυρισμός σου
θὰ τὴν γιάννη
σὲ προσμένω να γυρίσης
μὲ τῆς Νίκης τὸ στεφάνι.*

Άλλά δὲν είναι μόνον ο καύμος της Αγάπης που ζωντανεύει μέσα στα τραγούδια που τραγουδοῦν τώρα οι Έλληνες. Είναι και τὸ χτυποκάρδι της μητρικής στοργῆς. Ο φανταράκος που άξιώθηκε ὕστερα από πολλή άγωνία να έπικοινωνήση με την μάνα του μ' ένα γράμμα που του έφερε κάποιος συνάδελφός του, που μόλις τὸ έσκασε από τὸ νησί του, τραγουδεῖ με πολλή περιπάθεια την χαρά του. Είναι ή χαρά του ανθρώπου που χωρίσθηκε από τους δικούς του μέσα στην καταιγίδα και που νοιώθει την καρδιά του να κτυπᾷ δυνατότερα μπροστά σε κάθε τι που του ζωντανεύει την άνάμνησι του Σπιτιού :

*Μαννοῦλα μου τὸ γράμμα σου τὸ πήρα
εὐλογημένο ἀπὸ τῆς ἀγάπης σου τὰ μῦρα.*

Και τὸ γράμμα της μάνας του φέρνει στη μνήμη του και τὸν αποχαιρετισμό της. Έδῶ ο τόνος και ή ψυχική διάθεση του τραγουδιού, θυμίζει τὰ τραγούδια με τὰ ὅποια αποχαιρετούσαν στα χωριά τους Έλληνες μετανάστες τὸν παλιό καιρό.

Υπάρχει όμως μια μικρή διαφορά :

*Σφίξε, με μαννοῦλα μου,
στη θερμή σου ἀγκαλιά.
Φεύγω μαννοῦλα μου, πάω στη ξενειά
Δὲν πάω για να πλουτίσω
πάω να πολεμήσω.*

Άλλά ή συγκίνησης και τὸ αἶσθημα δὲν είναι μόνον οι παράγοντες που δίνουν τὰ νέα τραγούδια της Έλευθέρης Ελλάδος. Η έμφυτη στὸν Έλληνα διάθεση ψέξεως του κάθε κωμικού, ξεπετιέται σε πολλά νέα δημιουργήματα με μια ειρωνία τσουχτερή για τὸν Κατακτητή. Μια παρωδία π. χ. του λαϊκού «Κορόϊδο Μουσολίνι» σκορπίζει πολλή εὐθυμία :

*Κορόϊδό μου Μπενίνο
καιρός να μάθης ἦτο
πὼς έχει τὸ κοτσάνι πίσω
ή ἀχλάδα ή Έλληνική.*

Άλλά δὲν μπορεί να έξοφλήση κανείς εύκολα με τὸν Μουσολίνι. Η κωμωδία του στόλου του δίνει ανεξάντλητη έμπνευση. Σ' ένα ρυθμό ζωηρό και σκερτσόζικο, τραγουδιέται τώρα ένα πολύ χαριτωμένο τραγουδάκι απ' τὰ ναυτάκια μας :

*Ο στόλος σου τί έγινε,
που είναι και δὲν βγαίνει ;
μήπως και ἀπεφάσιος
καλόγερος να γένη ;*

Πολλά τέτοια τραγουδάκια που κλείνουν ὄλη την Έλληνική ειρωνία πρὸς τὸν

ψευδοκαίσαρα της Ρώμης, έχουν την πηγή τους στὸ στρατό. Τὰ φανταράκια μας έχουν συνθέσει μερικά πολύ χαριτωμένα, σε λόγια και μουσική :

*Και Μπενίτο, ποῦσαι ἀκόμη,
ποῦσαι Τσιάνο, μαῦρε κόμη !
Τέτοιο φίδι πὸν σὲ ζώνει
οὔτε ή Έντα δὲν σὲ σώνει.
Κι' ὅπου ν' ἀναι φανφαρόνοι,
πάλι θ' ἄρθουνε οι Εὐζώνοι !*

Άλλά εκείνο που ξεχειλίζει μέσα στα νέα Έλληνικά τραγούδια είναι κυρίως ή νοσταλγία. Και δὲν είναι μια νοσταλγία ρωμαντική, αλλά έχει μέσα της και πίστι και ένθουσιασμό, για τὸν γυρισμό στην Πατρίδα. Μια ρωμάντζα για την Αθήνα είναι πολύ χαρακτηριστική :

*Μὲ τὰ ρόδα του Απριλομάη,
που για στεφάνι τὰ κρεμάη
ή Άνοιξη ἀπὸ τὰ μπαλκόνια σου,
πάλι θαρθοῦν τὰ χελιδόνια σου
κνηγημένα ἀπὸ τὴν μόρα
που καρτερείς ὥρα τὴν ὥρα
για να σου φέρουν τὴν Άνάσσει
τὴν Λαμπροφόρα...*

Θά μείνουν και τὰ τραγούδια αυτά ένα ὡραίο σύμβολο της Έλληνικής Αντιστάσεως και ὕστερα από χρόνια κάποια Έλληνικά χείλη θά τὰ έπαναλαμβάνουν για να θυμίζουν σ' αυτούς που έρχονται διτι ή Ελλάδα στάθηκε άκλόνητη μέσα στην καταιγίδα.

Η Έλληνική Όμορφιά άκλόνητη μέσα στην καταιγίδα περιμένει την ὥρα που θά τραγουδήση τους Έλευθερωτάς της με τὸ γλυκό τραγούδι του Γυρισμού στην Πατρίδα.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ Ε. ΔΑΦΤΣΙΟΥ

Γενικός Έργολάβος παρά τῷ Βρετανικῷ Στρατῷ

ΚΑΪΡΟΝ

9, ὁδὸς Μπόρσα - Τηλέφωνον 43563 - Τ.Κ. 1760

Έργοστάσιον καὶ ἀποθήκη: ΓΑΜΡΑ - Τηλέφωνον 43563

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΠΕΤΡΩΜΑΤΑ ΕΜΠΟΤΙΣΜΕΝΑ ΜΕ ΦΥΣΙΚΗΝ ΑΣΦΑΛΤΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

57, ὁδὸς Σαφία Ζαγλούλ - Τηλέφωνον 25424 Τ.Κ. 2007

Άποθήκη: Μοχάρεμ Μπέϊ Τηλέφ. 27492

Θ Α ΕΥ Ρ Ε Τ Ε

Πλουσίαν συλλογὴν
εἰς χαμηλοτάτας τιμὰς ἀπὸ τὰ ἀρίστης ποιότητος

εἰς τοῦ

ΝΤΑΒΙΝΤ ΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΥΙΟΥ

ΚΑΪΡΟΝ, 8, Ὁδὸς Ἀζχαρ, — Ἐμάντ Ἐλ Ντί

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Ὁδὸς Μοσκέ Ἀτταρίν

ΜΑΝΤΣΕΣΤΕΡ, Σεποτόουν Στρήτ

- Μάλλινα Γιορκσάϊρ
- Χακί δι' ὑποκάμησα
- Εἶδη διὰ στολὰς
- Ποπλίνας δι' ὑποκάμησα καὶ πιζάμες
- Κρετόνια, ταπέτα κ.τ.λ.
- Ὅλα τὰ εἶδη βαμβακερῶν τοῦ Μάντσεστερ
λευκά, ἔμπριμέ, χρωματιστά καὶ ὑφαντά.